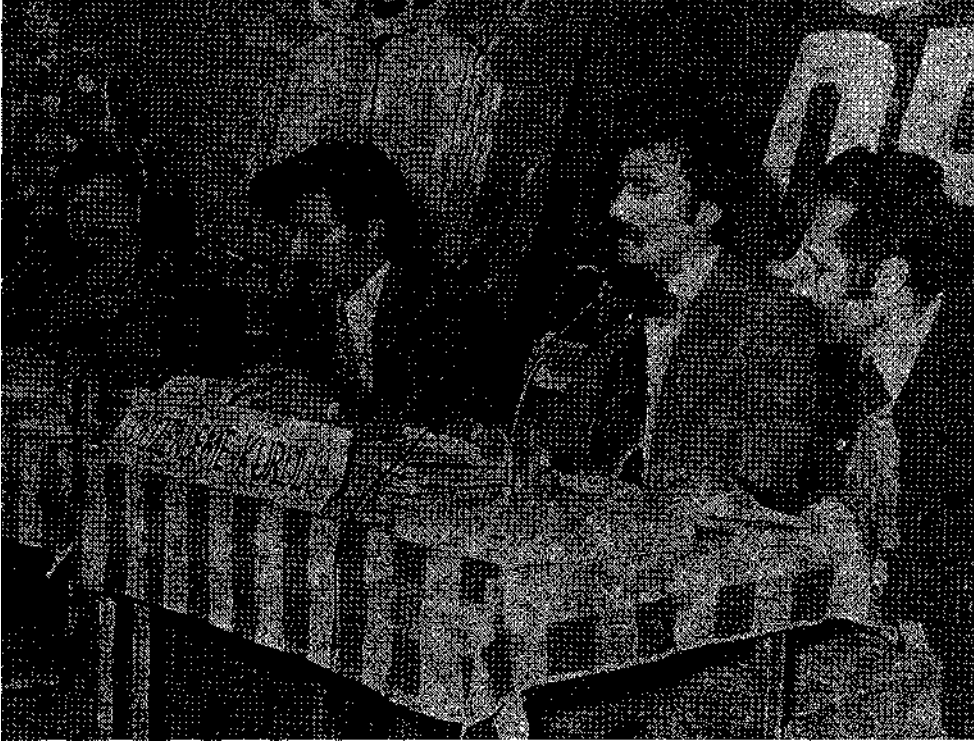

1. OTURUM

OTURUM BAŞKANI : Süleyman YAŞAR
ÜYELER : Rasim AKTAŞ
Ayhan KUTLAY
Yusuf ŞAHİNER
Sezai KAYNAK

Açış Konuşması ; Gültekiri: GAZIOĞLU
Konukların Konuşmaları :
FİSE Genel Sekreteri Daniel RETUREAU
TSİP Genel Başkanı Ahmet KAÇMAZ
VP Genel Başkanı Mehmet ÖZLER
SDP Genel Başkanı M. Ali AYBAR
Halkevleri Genel Başkanı Ahmet YILDIZ

GENEL BAŞKAN GÜLTEKİN GAZIOĞLU'NUN DEMOKRATİK EĞİTİM
KURULTAYINI AÇIŞ KONUŞMASI

Sayın Konuklar,

Kurultayın Değerli Delegeleri,

TÖB - DER'in düzenlediği, sizlerin değerli katkılarda bulunacağınız
Demokratik Eğitim Kurultayı'nı başarı dileklerle açıyorum.

Gültekin Gazioğlu açış konuşmasını yaparken

Bugün, eğitim - öğretim düzenimiz bir sorunlar yumağı, toplumda sürekli kanayan bir yara, hemen herkesin çıkar yol aradığı ve önerdiği, çıkmaz bir sokak durumundadır. Eğitim yaşantısının böylesine problemlı, sancılı ve acılı olduğu bir dönemde, demokratik öğretmen hareketinin kapsamlı bir Kurultay toplayarak, mevcut sistemi bilimsel bir eleştiriye tabi tutması, geçerli çözüm yolları önermesi, yeni bir eğitim sisteminin

ana hatlarını- ortaya çıkarmaya çalışması, kaçınılmaz bir görevdi. Su nedenle, 1976 Temmuz'unda toplanan TÖB-DER 3. Olağan Genel Kurulu, bu kurultayı toplamak kararı almıştı. Türkiye eğitim emekçilerinin mesleki demokratik örgütü TÖB - DER'in en yetkili organı olan Genel Kurul'u, görevlendirdiği yönetim organlarına böylesine kapsamlı bir kurultayı hazırlama görevini de vermişti. Kurultayda tartışılacak konular, TÖB - DER şubelerinin ve eğitim alanında değerli hizmetler vermiş çevrelerin önerileri ile belirlendi. Konular, kardeş demokratik kitle örgütlerine, çok değerli bilim adamlarına ve yazarlara dağıtıldı. Kurultayın gerçekten demokratik olabilmesi için: eğitimle ilgisi olan herkesten katkı, yardım ve görev istendi. TÖB-DER daha çok, düzenleyici olmaya, tüm toplum kesimlerine mâl etmeye özen gösterdi. Daha önce belirlenen tarihe göre, bu toplantının 1977 Temmuz'unda yapılması gerekiyordu. O günlerde; politik koşullardan ötürü kamuoyunun dikkatlerinin başka konulara çevrilmiş olması, hazırlıkların yeterince yapılmamış olması nedenleriyle Demokratik Eğitim Kurultayı bugüne ertelendi.

Bu vesile ile, önerilen görevleri hiçbir karşılık beklemezsiniz, seveerek; isteyerek yapan tüm kişi ve kuruluşlara, Kurultayımıza onur veren değerli konuklarımıza, ilerici - duyarlı - yurtsever basınımıza Türkiye eğitim: emekçileri; adına: şükranlarımı arz ederim. Öyle sanıyorum ki, bu kurultaydan eğitim konusunda işçi sınıfımız ve diğer emekçi kitleler yararına; önemli- kararlar çıkacaktır. Ve bu kararlar, eğitim hayatımızı derinden etkileyecektir..

Hatırlanacağı gibi, demokratik öğretmen hareketimiz, ilk büyük eğitim kurultayını, Türkiye Öğretmenler Sendikası aracılığıyla 1968 yılında toplamıştı. «1. Devrimci Eğitim Şûrası» adıyla toplanan bu kurultayda, daha çok eğitim sistemine yönelik eleştiriler getirilmiştir. Öneriler yönünden eksik kalan Kurultay 2. Devrimci Eğitim Şûrası ile tamamlanmak istendi. TÖS, 2. DEŞ hazırlıklarını sürdürdü. Bildiriler hazırlandı; bastırıldı. Fakat 12 Mart faşizmi: yüzünden kurultay toplanamadı; hazırlanan bildiriler tartışılmadı.

Büyük Öğretmen Boykotu ve Devrimci Eğitim Şûrası yüzünden ege men sınıflar, büyük öfkeye kapıldılar. Başlıca bu nedenlerle 12 Mart sırasında Türkiye öğretmenlerinden sınıfsal öğ aldılar. Binlerce öğretmeni hapisanelere doldurdular, işkenceden geçirdiler; yüzlercesini meslekten çıkararak açlığa mahkûm ettiler.

DEŞ'ni hazırlayan öğretmen önderlerinin çoğu, bugün de aramızdadır. Sadece biri var ki,- ileri yaşına karşın DEŞ'e büyük katkılar getiren TÖS Genel Sekreteri Oeman Korkut Akol öğretmenimiz bugün aramızda yok. 12 Mart faşizminin, işçi sınıfına, gençliğe, aydınlara, öğretmenlere

çektirdiği acılara onun insan yüreği daha fazla dayanamadı. Ve biz Türkiye'nin eğitimle ilgili devrimci demokrat aydınları, demokrasi güçlerimizin faşist güçleri belirli bir ölçüde de olsa, geriletmediği bir dönemde, Demokratik Eğitim Kurultayını başarmakla Osman Korkut'ların açtığı ışıklı yolda, daha bir bilinçle ve kararlılıkla yürümekte olduğumuzu kanıtlayacağız.

Hepinizin bildiği gibi, Türkiye'de Milli Eğitim Bakanları da zaman zaman Millî Eğitim Şûraları toplarlar. Yasaya göre, bu şûraların iki yılda bir yenilenmesi gerekir. Son şûra 9. Milli Eğitim Şûrası 1974 Haziran'ında Sayın Mustafa Üstündağ'ın bakanlığı sırasında toplanmıştı. Öğretmen sorunlarını konu alan 10. Milli Eğitim Şûrası 1976 Haziran'ında toplanacaktı. MÇ'nin Milli Eğitim Bakanları, öğretmen kıymaktan eğitimi faşistleştirme girişimlerinden vakit ayırıp da bu şûrayı toplamayı akıl edemediler. (!) Yeni Milli Eğitim Bakanımız Sayın Necdet Uğur'dan, 10. Milli Eğitim Şûrasını, öğretmen sorunlarını tartışmak üzere bir an önce toplamasını bekliyoruz. Ancak, mevcut şûra yasası değiştirilmeden ve demokratikleştirilmeden toplanacak şûra, öğretmenlere rağmen, öğretmen sorunlarını tartışmak olur ki, yararlı bir sonuç getirmez.

Bugüne kadar gözlenen odur ki, toplanan şûralar göstermelik olmuş; öğretmenler, öğrenciler, öğrenci velileri, eğitimle ilgili kişi ve kuruluşlar temsil edilmemiş; Bakanlığın merkez ve taşra örgütlerinin üst yöneticileri, Talim ve Terbiye Kurulunun emperyalist ülkelerden taşıdığı önerileri onaylamıştır.

Milli Eğitim Bakanlığının, eğitimin her dalında ve alanında bunca başarısızlığı ortadayken; başta öğretmenler olmak üzere, öğrenciler ve veliler olarak, tüm demokratik kitle örgütleri olarak, eğitimin planlanmasında, yönetiminde söz ve karar sahibi olmamızı istemek hakkımızdır. Eğitim sorunlarını büyük ölçüde halleden kapitalist ülkelerde bile, örneğin Fransa'da, Federal Almanya'da, İsveç'te vb. uygulamalar bu yoldadır. Eğitimin, dünyada ülkemizde olduğu kadar merkezi ve tek yanlı, hükümetlerce yönlendirildiği ülkeler çok azdır. Milli Eğitim Bakanlığı, kendini sadece buyuran, öğretmenleri, emirleri körü körüne uygulayan, öğrencileri, görüşü alınmayacak varlıklar halinde görme alışkanlığından kendisini kurtarmalıdır.

Bilindiği gibi eğitim, nerşeyden önce, insani bir ilişkiyi ifade eder. O, kendi 'kendini üreten sübjektif bir oluşumu değil, insanın nesnel ilişkilerinden¹ doğan ve bu ilişkilerin karakterine göre şekillenen bir faaliyet türüdür. Özetle söylenirse; eğitim, insanın insanlaşması sürecini etkileyen çok önemli bir faaliyettir. Eğitim faaliyetinin amacı ise, insanları yetenek-

leri. doğrultusunda geliştirmek ve böylece üretim faaliyetine etkiye bulunmak olarak tanımlanabilir.

İnsan, salt 'kendisi için gerekli nesnelere üretmekle kalmaz, üretken insanı da oluşturur. Bu gelişme, eğitimin üretimle olan bağıntısını vurgular. Eğitim, üretimin kaçınılmazlığı açısından zorunlu, düşünceye bağımlı olarak ortaya çıkıp geliştiğı için de bilinçli bir insan faaliyetidir. Emeğin eğitilmesi için; insan emeğı, eğitimin varoluş koşulu olarak bilgi, değışik ve yeni eğitim araçları; eğitimi, bağımsız bir faaliyet ve göreceli olarak üretimin dışında, ama onu etkileyen bir faaliyet haline getirir.

Hiç kuşkusuz eğitim, insanların toplumsal ilişkileri içinde toplumsal bir karakter taşır. Toplamların gelişim tarihi, toplumlardaki ilişkilerin gelişim tarihidir. Ve eğitim, bu gelişimin önemli bir ögesidir. Toplumsal gelişimin tüm kurallarını yansıtır ve sonuçlarını doğasına sindirir.

Eğitimin niteliğı, üretim güçlerinin gelişmesini doğrudan etkiler. Kişinin yaratıcı ve üretken yanlarının gelişmesi, kendi anadilinde eğitim görmesine, olanak ve fırsat eşitliğine sahip olmasına bağılıdır. Bu nedenle anadil ve kültür üzerindeki ırkçı, şoven ve asimilasyoncu uygulamalar, kişinin ve üretici güçlerin gelişmesini olumsuz yönde etkiler.

Sınıflı toplumlarda, eğitimin sınıfsal karakteri kaçınılmazdır. Kapitalist toplumlarda eğitim/emeğin verimliliğini artırmanın ve bu yolla sermayenin kârını çoğaltmanın bir aracı halinde kullanılır. Ayrıca kapitalist düzenin tüm koşullandırmalarının, dünya görüşünü yaygınlaştırmanın bir aracı haline de gelir. İnsanları özgürce ve yetenekleri doğrultusunda geliştirme amacı gözetilmez. Sınıflı toplumlarda, sınıf mücadelesinin kaçınılmazlığından kaynaklanan, eğitim anlayışlarındaki farklılıklar ve tartışmalar doğar. O nedenle, kapitalist toplumların eğitim anlayış ve uygulamaları içinde emekçi sınıfların eğitim anlayışları da yeşerir. Kapitalist toplumlarda, emekçi sınıf ve tabakalar, kendi çıkarlarına uygun bir eğitim düzeninin gerçekleşmesini isterler; biçimde ulusal, özde emekçi halktan yana bir eğitim modeli olarak formüle edilebilecek demokratik eğitimin yılmaz savunucusu durumda olurlar.

Çağımızda eğitimi, dar, ulusal sınırlar içine hapsedmek mümkün değildir. Günümüzde eğitim, artık evrensel bir karakter de taşımaktadır. Dünya demokratik öğretmen hareketi, sosyal ve ekonomik düzenleri değışik ülkelerin öğretmen örgütleri, eğitim alanındaki bilgi, deney ve ülkelerinde kaydedilen gelişmeleri, demokratik platformlarda birbirlerine aktarmaktadırlar. Uluslararası öğretmen örgütleri içinde bu anlamda en özlü ve etkili çalışmaları yapan, Dünya Öğretmen Sendikaları Federasyonu (FISE)'dur. Kapitalist ve sosyalist 50 ülkeden yaklaşık 70 öğretmen

örgütünü bünyesinde toplayan FİSE, 160 milyon üyeli Dünya işçi Sendikaları Federasyonu'nun da üyesidir.

Bilindiği gibi, FİSE'nin 11. Genel Kurulunda TÖB - DER'in FİSE'ye üye olması kabul edilmiştir. Anti - demokratik dernekler yasasının hükümlerine göre, bu üyeliğin Bakanlar Kurulundan onaylanması gerekmektedir. Bu doğrultuda yapılan başvuruya, aradan aylar geçtiği halde, bir yanıt alınamamıştır. Yeni hükümetten TÖB - DER'in FİSE'ye üyeliğini onaylamasını beklemekteyiz. Türkiye demokratik öğretmen hareketinin, dünya demokratik öğretmen hareketinden kopuk olarak sağlıklı gelişmesi olası değildir. Eğitim alanında, dünyadaki gelişmeleri yakından izlemek göreviyle karşı karşıyayız. Ülkemizdeki eğitimin ve öğretmenlerin durumunu, dünyadaki meslektaşlarımıza aktarma durumundayız. Diğer ülkelerdeki meslektaşlarımızla çok yönlü dayanışma içinde bulunmak, bu yolla eğitim, bilim ve kültürün gelişmesine, dünya barışına, sosyal ilerlemeye, siyasal yumuşamaya katkıda bulunmak zorundayız.

Ülkemizdeki eğitim sisteminin ve eğitim uygulamalarının genel karakterine baktığımızda, bunun emekçi halkımızdan yana bir biçim ve öz taşımadığını kolayca görürüz. Öteden beri Türkiye'de eğitim; ırkçı, şoven ve asimiyasyoncu bir karakterdedir. Anadili Türkçe olmayanlardan, küçük bir azınlığın dışında, kimseye kendi anadilinden eğitim - öğretim olanağı sağlanmamıştır. Oysa Türkiye'de emperyalist amaçlarla, emperyalist ülkelerin dilleriyle öğretim yapan sayısız okul, hatta üniversite bile vardır. Emperyalizmin eğitim ve kültür üzerindeki tahribatlarına egemen güçler alabildiğine yol vermiştir. Eğitimi, uzun yıllar emperyalist ülkelerden getirtilen uzmanlar planlamışlar ve yönlendirmişlerdir. Ülkenin öğretmenlerinin ve eğitimcilerinin görüşlerini almayan Milli Eğitim Bakanlığı, emperyalist ülkelerin eğitim uzmanlarından yararlanmayı yeğ tutmuştur. Elbette ki bu, sınıfsal bir yaklaşımdır; tekelci sermayedarların eğitim anlayışının bir ürünüdür.

Eğitim, ülkemizde sınıflar, bölgeler, kadın - erkek, köy - şehir arasında derin eşitsizlikler taşımaktadır. Eğitim, üretken ve yaratıcı insan yerine, daha ziyade tüketici, ezberci, yoz insan yetiştiren bir karakter taşımaktadır. Planlanması, yönlendirilmesi son derece bozuktur. Bilimsel, teknolojik, eğitimsel gelişmeler ülkemizde çok geç yansımaktadır.

Cumhuriyetin kuruluşunun üzerinden yarım yüzyıl geçmesine, göstermelik «eğitim seferberlikleri» ilân edilmesine karşın, okuma - yazma oranı % 50'dir. Pekçok ülkenin ilköğretim sorununu kısa sürede çözdüğü çağımızda, yazının icadından 7 bin yıl sonra, halkımızın yarısının okuma - yazma bilmemesi utanç verici bir durumdur. Hiç kuşkusuz bu utanç verici durumun sorumlusu egemen güçler ve onların eğitime yön veren

kadrolarıdır. İlköğretimin gerçekleşmesinde çok yönlü eşitsizlikler vardır. Örneğin kadınların ancak % 35'i okuma -yazma bilmektedir. Bu oran, Doğu ve Güneydoğu'da henüz % 20'ye ulaşmış değildir; Mardin ilinde,¹ ancak % 8 dolayındadır. İstanbul'un her köyünde okul olduğu halde. Doğu ve Güneydoğu'nun köylerinin ancak % 50'si ilkokula kavuşabilmiştir. İstanbul'da her 100 çocuğun 100'ü okuma olanağına kavuşturulmuş olduğu halde, Diyarbakır'da her 100 çocuğun ancak 46'sı okula gitme olanağını bulabilmektedir. Köy okullarımızın ders araçları, oyun ve uygulama bahçeleri, öğretmen kadroları konularında durumu yürekler acıdır.

İlköğretimde ikili öğretim artık olağanlaşmıştır. Üçlü ve dörtlü öğretim, haftada birbuçuk gün öğretim demektir. Bu koşullar altında verilen ilköğretimin yararı da son derece tartışmalıdır. İlkokulu bitirdiği halde, bir süre sonra okuma - yazmayı bile unutan insanların varlığı karşısında, ilköğretimin niteliğini tartışmak kaçınılmazdır.

Doğu ve Güneydoğu'da ilköğretimin ve okullaşma oranının gerçekleşmesinde, Türkiye ortalamalarının çok gerilerinde kalınmasının önemli bir sebebi de, bu bölgelerin işbirlikçi, feodal gericilerine ödün verilmesinden kaynaklanmaktadır.

İlköğretim sorununa ciddi bir çözüm aranması uğraşısını, geçmişte köy enstitüleri denemesinde görüyoruz. Köy enstitülerine karşı da en yoğun saldırıları, toprak ağaları ve feodal gericiler yöneltmişlerdi.

Yoğun biçimde Doğu ve Güneydoğu'da gördüğümüz yatılı bölge Okullarının bugüne kadarki işlevi; yoksul emekçi 'halk çocuklarının üretime yönelik eğitilmesi doğrultusunda olmamış, tersine, halk çocukları çevrelerinden kopararak, çevrelerine yabancılaştırılarak asimilasyona uğratmayı amaçlamıştır.

Anayasadaki ilköğretimin parasızlığı ve zorunluğu kayıt altına alındığı halde, emekçi halkımızın büyük kesiminin hâlâ okuma-yazma dahi bilmemesi, egemen güçlerin halkı cahil bırakmaktan yarar beklediğini kanıtlamaktadır. Sermaye iktidarları, emekçi sınıf ve katmanların çocuklarını cahil bırakmakla; toplumun okuma - yazma düzeyini yükseltmek için gerekli olan ekonomik ve sosyal olanakların sağlanması yolunda, uluslararası düzeyde yapılan ve kendilerinin de altına imza koydukları anlaşmaları çiğnemekle, kitlelerin ileriye yönelik gelişmesini frenleyeceklerini hesaplaya gelmişlerdir.

Ortaöğretimin durumu, ilköğretimden daha iyi değildir. Hatta, daha geri ve bozuk olduğu söylenebilir. Ortaöğretimden yararlanabilenlerin sayısı, ilköğretimin çok altındadır. Bina, uygulama ve oyun 'bahçeleri, laboratuvarlar, işlikler, öğretmen kadroları konularında ortaöğretim, ilköğretime bir paralellik göstermektedir. Son yıllarda «Bir müdürlü, bir mühür-

lü» ortaokulların sayısı hızla çoğalmıştır. Öteden beri yetersiz olan ders kitapları, öğrenim programları konularında, MC'nin eğitimi faşistleştirme doğrultusunda yaptıkları ortadadır. Ortaöğretim gençliğinin zorla içine itildiği bunalımlar ortadadır. Ortaöğretim sistemi içinde sayısı çok yüksek olan klasik liselerin, üniversite ve yüksekokul kapılarına öğrenci yığmaktan başka bir işe yaramadığı açıktır. Ortaöğretime yeniden ve hızla örgütleyerek meslek eğitimi veren kuruluşlar 'haline dönüştürmedikten sonra, yükseköğretim sorunlarına da çözüm bulmak mümkün değildir. Pekçok ülkede klasik ortaöğretim kurumlarının tarihe karıştığı, iş ve meslek eğitimi veren kurumlara dönüştürüldüğü bilinmektedir. Türkiye gibi yoksulluğun yoğun olduğu ülkelerde ortaöğretim olanağına kavuşan pek az emekçi çocuğunun, bir de yükseköğretimden geçmeden bir işe ve mesleğe sahip olamaması, toplumsal bunalımları derinleştiren önemli bir etkidir. Faşistlere teslim olmadıkları için okullarından atılan, sınıfta bırakılan 10 binlerce öğrencinin kayıpları karşılanmalıdır.

300.000 dolaylarında gencin, yükseköğretim için sıra beklediği bir ortamda, yükseköğrenim kurumlarında yaşanan çok yönlü olumsuzluklar, toplumu derinden etkilemektedir. MC, son 3 yıllık uygulamalarıyla, yükseköğrenim gençliğine düşmanlığını kanıtlamıştır. Gençliğin içine ajan - provokatörlerin sokulması, yüksekokullarda ve yurtlarda resmî destekle işgaller yaratması ve sürdürmesi, yüzlerce demokrat - devrimci gencin katledilmesinden birinci derecede sorumlu olması, egemen güçlerin gençliğe düşmanlığını ve hincını kanıtlamıştır. Sadece üniversitelerde şekli bir Özerkliğin bulunması, yükseköğrenim sorunlarının derinleşmesini getiren etkenlerden biridir. Oysa, tüm yüksekokulların ve üniversitelerin idari, mali ve bilimsel özerkliğe kavuşturulması, sorunu önemli ölçüde çözecektir. Yükseköğrenim gençliğinin demokratik talepleri behemahal gerçekleştirilmelidir. Öğrenci gençlik, yönetime katılmalıdır. Yurt, burs, kredi sorunları mutlaka' çözülmelidir. Bugün ihtiyacın çok altında olan öğrenci yurtlarının önemli bir bölümünün, 300 - 500 kişilik faşist militanların işgalinde tutulması; izah edilemez bir durumdur. Gençliğin kanını akıtanlardan hesap sorulmadıkça, gençliğin haklı tepkileri durdurulamaz.

Devlet, gerek yükseköğrenim için sıra bekleyen¹ yüzbinlerce gence, gerekse yükseköğrenimi tamamladığı halde iş bulamayan gençlere iş sağlamak zorundadır. Bugün ülkede, işsiz bir «diplomalı işsizler ordusu» vardır. İşsizliğin çözümü, hiç kuşkusuz köklü ve yapısal bir düzen değişikliğinden geçer.

Son üç yılda, en büyük tahribatın yapıldığı eğitim kurumlarının başında, öğretmen yetiştiren kurumlar gelir. Eğitim enstitülerine öğrenci

alimında uygulanan yöntemler, eğitim tarihimizin en büyük lekesi olmuştur. Bu sınavlarda bilgi, yetenek aranmamış; siyasi düşünce yoklaması yapılmıştır. Faşist parti ya da derneklerden belge ve yazı getirenler, puanları ne olursa olsun, eğitim enstitülerine, hem de ortaöğretim kurumlarına öğretmen yetiştirmek üzere alınmışlardır. Bu uygulamayı başarı ile yapabilmek için, önce eğitim enstitülerinin yönetim ve öğretim kadroları faşistleştirilmiştir. Tekelci sermayenin faşizm tercihi ortaya çıkıp, ağırlık kazanınca, öğretmen yetiştiren kurumları öncelikle ele almak, faşist güçler açısından doğru bir tercihtir. Ayrıca, bu uygulama ile demokratik öğretmeri hare'keti, kaynağından kurutulmak istenmektedir. TÖB - DER'in karşısında alternatif bir örgüt tutturamayan egemen güçler, uzun vadeli bir hesapla ve ancak böyle bir uygulama ile, öğretmen hareketini etkisizleştirebileceklerini düşünmüşlerdir. Çoğu geri zekâlılardan, eli insan karnına bulaşmış kişilerden bir öğretmen kadrosu oluşturma arzusu, gençliğe, emekçi halka ve tüm insanlığa karşı işlenmiş açık ve ağır bir suçtur.

Türkiye'de öteden beri eğitim emekçileri üzerinde baskılar uygulanır. Ancak I. ve II. MC dönemlerinde yapılan saldırı ve baskılar, bilim, eğitim ve öğretmen düşmanlığının açık kanıtı olmuştur. Bu dönemlerde kıyılan, sürülen TÖB - DER üyesi öğretmen sayısı 10.000'e yaklaşmıştır. Kıyım makinası, faşist olmayan ve faşistlere teslim olmayan herkese karşı işletildiğinden, kıyımın sayısal durumu kesin olarak bilinmemektedir. Bilinen odur ki, 26 üyemiz katledilmiş, yüzlercesi yaralanmış, yüzlercesi meslekten çıkarılmış, eşler birbirinden ayrılmıştır. MC'nin son aylarında fiili tecavüzler asistanlara, öğretim üyelerine de uzanmıştı.

TÖB-DER şube binaları, sürekli faşist saldırılara hedef olmuştur. Türkiye öğretmenlerinin canevı sayılan TÖB - DER Genel Merkezi de 3 kez bombalanmış iki kez kapatılmıştır.

Ancak onur duyarak söyleyeyim ki, Türkiye eğitim emekçileri, eşine az rastlanır bir yiğitlikle, fedakârlık ve kararlılıkla sömürüye, faşizme, emperyalizme karşı direnmişlerdir. Öğretmenlerimiz, demokrasi nöbetinde işçi sınıfımızın en sağlam yandaşlarından olduklarını kanıtlamışlardır.

Bugün demokratik öğretmen hareketimizin en acil talebi grev silahı ile donatılmış sendika hakkıdır. Demokrasi ile yönetilen tüm ülkelerde eğitim bir işkoludur, eğitimcilerin sendikaları vardır. Dünyada sadece Brezilya, Ekvator, İspanya, Ürdün, Liberya, Nikeragua, Peru ve Türkiye'de eğitim emekçilerinin sendikal hakları verilmemiştir. Oysa, çalışanların sendika kurmalarını zorunlu kılan İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Ro-

ma Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Yasası gibi uluslararası belgelerini altında Türkiye'nin de imzası vardır. Türkiye artık hiç değilse bu belgelerdeki imzasına sahip çıkmalıdır.

Türkiye eğitim emekçileri bugüne kadarki mücadeleleri ile, sendika ve grev haklarını, bencil çıkarlar uğruna, meslek şovenizmi içinde kullanmayacaklarını kanıtlamışlardır.

Türkiye'de ötedenberi çok çeşitli kaynaktan öğretmen sağlanmıştır. Öğretmenliğin ustalık ve uzmanlık isteyen bir iş ve meslek olduğu sürekli gözardı edilmiştir. Değişik kaynaklardan yetiştirilen öğretmenlerin düşünce ve davranış beraberliği içinde olması son derece güçtür. Onun için biz, ülkede tüm kademelere tek kaynaktan öğretmen yetiştirilmesinden yanayız. Ancak, ilköğretim sorunu halledilinceye değin, bugün klasik liseler durumuna dönüştürülen öğretmen liselerinin, geçici de olsa öğretmen yetiştiren kurumlar haline dönüştürülmesini benimsiyoruz. Bir süreç içinde ilk, orta ve yükseköğrenim kurumlarının öğretim kadrolarının yükseköğrenim veren, ancak değişik dallan olan öğrenim süreleri eşit, tek kurumdan yetiştirilmesinden yanayız.

Ülkemizde, örgün eğitimi başaramayan Milli Eğitim Bakanlığının, yaygın eğitim ya da yetişkinlerin eğitimi konusunda da hiçbir somut başarısına tanık olmadık. Bugün, yaygın eğitim olarak adı değiştirilen Halk Eğitim Teşkilâtlarının çalışmaları ve işlevleri, yurt gerçeklerine çok aykırıdır. Bu kuruluş, ekmek bulmakta zorluk çeken köy kadınlarına pasta yapma kursları, biçki - dikiş, nakış kursları açmak gibi bir komikliğin içinde olmuştur. Yaygın eğitim, tüm emekçi kesimlere, özellikle köy kesimine hitap edecek bir biçimde yeni bir düzenlemeye tabi tutulmalıdır.

Bir önemli sorun da, yurtdışında çalışan işçi kardeşlerimizin çocuklarının, gerek yurt içinde, gerekse yurt dışındaki eğitimleri sorunudur. Hükümet, yurt dışında çalışan işçileri birer döviz makinası olarak görmemelidir. Onların her çeşit sorununda olacağı gibi, çocuklarının eğitimi sorunlarında da pratik, somut adımlar atmalıdır. Üç yıldan beri, yurt dışına gönderilen öğretmenlerin niteliği bellidir. Faşist militanlar, imamlar, özel seçilerek öğretmen olarak yurt dışına gönderilmişlerdir. Oysa çeşitli nedenlerle ve özellikle ekonomik - siyasi baskılar yüzünden mesleğinden ayrılarak yurt dışına işçi olarak giden 10 bine yakın bir öğretmen potansiyeli vardır. Bu potansiyel, mutlaka değerlendirilmelidir. Üstelik bu meslektaşlarımız, dil sorununu çözmüşlerdir. Çalıştıkları ülkelerin toplum özelliklerini yakından tanımışlardır. Yurt dışına ancak onlara rehberlik edecek, yol gösterecek yetkin öğretmenler gönderilmelidir.

Türkiye’de, olanak ve fırsat eşitliğinin sağlandığı, insanların yetenekleri doğrultusunda geliştirildiği, özgür tartışma ortamının sağlanabildiği, öğretmen ve öğrencilerin yönetime katıldığı, herkesin kendi anadilinden eğitim görebildiği, emperyalist ietkilerden arınmış, üretime ve işe dönük bir eğitim sistemine ihtiyaç vardır. Biçimde ulusal, özde emekçi halktan yana eğitim dediğimiz demokratik eğitim, bu özellikleri taşımalıdır.

Kurultay süresince, eğitimin ve eğitim emekçilerinin, hemen tüm sorunlarını tartışacağız. Belki bu tartışmalarımız, kimi konularda genel çerçevede kalacak. Önümüzdeki yıllarda daha özgül konuların tartışılacağı kurultaylar toplanacaktır. Bugünkü görevimiz mevcut eğitim sistemini genel olanak bilimsel bir eleştiriye tabi tutmak ve demokrati’k eğitiminin ana hatlarını ortaya çıkarmaktır. Kurultayın somut önerilerini ve kararlarını hayata geçirmek için de hep birlikte mücadele edeceğimize inancım tamdır.

Bu düşünce ve duygularla yüce Kurultayı selamlar, dikkatiniz için teşekkür eder, başarılar dilerim. Saygılarımla.

FISE GENEL SEKRETERİ DANİEL RETUREAU'NUN KONUŞMASI

Değerli Arkadaşlar ve Meslektaşlar,

Uluslararası Öğretmen Sendikaları Federasyonu'nun aktif bir üyesi olan TÖB - DER tarafından düzenlenen Demokratik Eğitim Kurultayına davet edilmekten dolayı çok mutluyum.

Kurulduğundan bu yana FISE, sınıf, sosyal konum vb. ayrımı gözetilmeksizin bütün gençlerin bilimsel bir bilgi, kültür ve meslekî yetiştirme ka-

FISE Genel Sekreteri Daniel Retureau

vuşturulması için tüm ülkelerde demokratik bir eğitimin gerçekleştirilmesini ana amaçları arasında saymıştır.

Demokratik eğitim toplumun bir sorumluluğudur; böylece öğrenim bir kamu hizmeti olmalı ve herkese kapılan açık bulunmalıdır ki, bu da

yoksul ailelere yardım edilmek üzere ve çalışanların ve köylülerin çocuklarının okula gidebilmelerini sağlamak amacıyla özel tedbirlerin alınmasını gerektirir. (Burslar, kitap ve okul malzemelerinin parasız temini Vb.)

Bununla birlikte demokratik eğitim, ancak demokratik bir toplumda gelişebilir. Ulusal büyük burjuvazinin ve yabancı kapitalist grupların temsilcisi olan faşizm ya da gerici güçler, iktidarda olduklarında eğitsel gelişmeye vahşice karşı koymakta, kendi ideolojilerini empoze etmek için eğitimin içeriğine saldırıda bulunuyorlar, sınıf 'kriterine ve ekonomik duruma dayalı olarak okulda bir seçicilik (selieksiyon) empoze ediyorlar ve öğretmenlerin demokratik ve sendikal haklarını ihlâl ediyorlar.

Demokratik bir eğitim sistemini elde etmek için, başta çalışanlar ve onların sendikal ve başta siyasi örgütleri olmak üzere tüm ilerici/toplumsal güçlerin mücadele vermeleri gerekir. Öğretmenler serbest bir sendika kurabilmeli, sendikal ve mesleki hak ve özgürlüklerin tümünden yararlanabilmelidirler; en azından uluslararası düzeyde belirlenmiş olanlarından ve özellikle de sendikal hak konusunda İLO'nun 87 ve 98 no'lu uzlaşma kararınca ve öğretmenin kişisel konumu hakkında UNESCO-İLO'nun 1966 tarihi tavsiye kararında belirlenen hak ve özgürlüklerden yararlanmalıdır. Sendikal özgürlük olmadan, tüm diğer çalışanlar için olduğu gibi, öğretmenlerin grev de dahil olmak üzere, tüm sendikal hakları tanınmadan eğitimde gerçek anlamda bir demokrasiden söz edilemez.

Bu hak ve özgürlükler, çalışanların ve öğretmenlerin sömürüye karşı, sosyal ve siyasal demokrasi uğruna verdikleri ortak mücadelelerin ürünleridir. Türkiye'n çalışanlar ve öğretmenler, bu alanda cesurca, zorlu bir mücadele yürütmektedirler. FİSE, tüm üye örgütleri ile ve dünya ilerici sendikal hareketi ile birlikte bu mücadeleyi tümüyle desteklemektedir.

Bu yıl, Haziran ayında, Cenevre Uluslararası İş Konferansı, kamu sektöründe çalışanlar için örgütlenme özgürlüğü ve çalışma koşullarının tartışılması hakkını kabul etme durumundadır.

Öğretmenler bu konuyla doğrudan ilgilidirler, oysa, uluslararası çalışma bürosunca sunulan proje, öğretmenlerin ve kamu sektöründe çalışanların ihtiyaçlarına cevap vermemektedir; onlar yurttaşlık ve siyasal hakların ve özgürlüklerin tümünden yararlanmayı arzulamaktadır.

FİSE, tüm öğretmen örgütlerini, hükümetler üzerinde baskı yapmaya ve kendi ülkelerindeki merkezi sendikalara seslenmeleri için çağrıda bulunmaktadır; böylelikle Uluslararası Çalışma (iş) Konferansı'nın önü-

müzdeki oturumunda, UNESCO - İLO'nun 1966'daki Tavsiye Kararları'nda öğretmenlere tanınan hakların hiçbir sınırlama ve kısıtlama yapmaksızın tekrar onaylanmasını istemektedir ki, İLO'nun konferansına sunulan tas-lakta bu tür sınırlamalar mevcuttur.

Ulusal ve uluslararası planda, öğretmenlerin ortaklaşa eylemleri yo-luyla hükümetlere ve gerici işverenlere, geri adımlar attırmak ve ödünler vermeye zorlamak mümkündür, hatta İLO'nun kabul ettiği sendikal ve demokratik hakların tanınmadığı ülkelerde bile bu mümkündür; kazanıl-mış haklara saygı gösterilmesi ve öğretmenler ve kamu sektöründe çalı-şanlar için yeni hakların elde edilmesi amacıyla, FISE'nin İLO düzeyindeki çalışmalarını destekleyiniz.

FISE, öğretmenlerin temel çıkarlarını uluslararası düzeyde savun-maktadır ve faşizme, apartheid ve ırkçılığa ve anti-sendikal baskılara kar-şı tüm dünya öğretmenleri arasında dayanışmayı örgütlemektedir. Sendi-kal ve siyasi haklarına saygı gösterilmesini sağlamak için, eğitim siste-minin, öğrenimin içeriğinin ve yönetimin demokratikleştirilmesi için, öğ-retmen örgütlerinin yürüttükleri mücadeleleri destekler.

FISE, toplumun ve eğitim sisteminin demokratikleştirilmesi doğrul-tusunda, öğretmeni hareketinin işçi hareketiyle ittifak yapmasını ve ilerici ve demokratik tüm demokrat güçlerin birlikteliğini savunur.

Değerli Arkadaşlar, Değerli Meslektaşlar,

FISE'nin 52 ülkeden gelen üye örgütleri vardır. Bütün kıtalardaki 16 milyondan fazla öğretmeni temsil etmektedir, demokratik ve birleştirici bir örgüttür. Derginizde çıkan sayısız makaleler aracılığıyla onu şimdiden tanıyorsunuz. Derneğiniz, düzenlediğimiz çeşitli girişimlere katılmakta ve uluslararası harekette artan bir rol oynamaktadır. Türkiye'li öğretmenle-rin durumunu ve onların hak mücadelelerini temsil etmektedir.

Kurultay çalışmalarına sonsuz başarılar dilememe ve demokratik bir eğitim için, Türkiye'li öğretmenlerin sendikal ve demokratik hak ve öz-gürlüklerinin tamamıyla tanınması için verdiğiniz mücadelelerle olan tam dayanışmamızı bir kez daha belirtmeme izin veriniz.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI
AHMET KAÇMAZ'IN KONUŞMASI

Değerli Eğitim Emekçisi Kardeşlerim,

Eğitim emekçilerinin ya da halkımızın kullanageldiği dille söylersek, öğretmenlerin toplumumuzda eskiden beri seçkin bir yeri olmuştur. Halkımızın vermekte olduğu mücadelede öğretmenlerimiz her zaman en ön safta yer almışlardır. Denebilir ki öğretmenler bilimin, özellikle işçi sınıfı biliminin, son dönemlerde geniş kitleler içinde yaygınlaşmasında öncü rol oynamışlardır. Bunun Türkiye gibi bir ülkede elbette maddi toplumsal temeli vardır. Öğretmenin 'hem aydın, hem de emekçi olması yanısıra, emekçi yığınlarla sıkı bir ilişki içinde bulunması, onun halkımızın mücadelesinde saygın bir yer edinmesinde önde gelen faktörler olmuştur. Buna, fedakârlık, mücadele azmi, kararlılık gibi, hasletler de eklenince öğretmenlerimiz ülkemizde gerçekten etkin' bir toplumsal güç oluşturmuşlardır. Ve inancım odur ki, öğretmenlerimiz halkımızın sömürü ve baskıdan kurtulmasında olduğu kadar sosyalizmin inşasında da önemli rol oynamaya devam edeceklerdir.

TÖ'B - DER yönetimini böyle bir eğitim kurultayı düzenlediği için tebrik etmek gerekir. Bu kurultayın ülkemizdeki eğitim meselesine, öğretmenlerimizin problemlerine ışık tutacağı kadar, sürdürmekte olduğumuz bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine de katkıda bulunacağına inanıyorum. Bu nedenle ben burada, Kurultayınız tarafından çok daha ehil bir şekilde ele alınacağına inandığım eğitim meseleleri üzerine konuşmak yerine, eğitimin de ayrılmaz bir parçasını oluşturduğu genel siyaset hakkında, mevcut siyasi durum, muhtemel gelişme'perspektifleri-'ve bir doğrultuda bize, hepimize düşen sorumluluklar ve görevler üzerine birkaç söz etmeyi. Partimizin değerlendirmelerini ve görüşlerini aktarmayı daha doğru buluyorum.

İkinci MC gitti ve bir soluk alır gibi oldu'k. Ama ikinci MC düşürüldü diye bir üçüncü MC ihtimali, hatta düpedüz faşist bir yönetim tehlikesi ortadan kalktı mı? Asla!

Gerçi MC'nin gitmesiyle birlikte faşist tırmanışın, iktidar nimetlerinden de yararlandırılarak hızlandırılması olgusuna ket vurmak, hatta faşist tırmanışa dur deyip onu geriletmek imkânları ortaya çıktı ama bu konuda daha işin başında sayılırız. Bugün halkımızın en büyük arzusu faşist zorbalığın önünün alınması. Birkaç yıldır gemi azıya almış olan fa-

şist saldırganlık ikinci MC'nin gidişyle birlikte iyice azgınlıktı. Toplu katliamlar, alel usul cinayetler, adliye binalarına bile pervasızca yönelen yıldırma ve sindirme hareketleri, hasılı gözü dönmüş bir zorbalık, günümüzün hemen tek konusu haline geldi. Faşist hareket iktidar ortaklığına son verilmiş olmasının kendisi açısından nasıl bir gelişmenin başlangıcı olduğunu biliyor. Ve ele geçirdiği mevzileri terketmemek için saldırganlığını habire artırıyor. Böylece bir taşla birden fazla kuş vurmaya amaçlıyor. Bir yandan zora dayanan gücünün kaynağında devlet değil, güçlü bir taban olduğunu gösterip, halkı yıldırıp teslim almak istiyor. Bir yandan da CHP ağırlıklı hükümetin de «anarşi» ile başedemeyeceğini ispat edip, acz içinde kalacağını hesapladığı hükümetin kitlenin gözünde itibarını kaybetmesini ve onların desteğinden olmasını hesaplıyor. Böylece, kitlelerin demokratik mücadelesinin gelişmesi sonucu kaçınılmaz olan gerilemesine daha baştan çare bulmak istiyor. Eğitim enstitüleri konusunda canhıraş feryatlar koparmaları boşuna değil. Zorbalık ve sahtekârlık sonucu birer komando yuvası haline getirdikleri eğitim enstitülerine en ufak bir müdahale bile faşistleri çileden çıkartmaya yetti. Bu olay da gösteriyor ki, faşist hareket, kendisine karşı alınacak demokratik tedbirlere saldırganlığını artırarak karşı çıkmaya kararlıdır.

Öteyandan zorbalıkların, faşist cinayetlerin ve provokasyonların altında parmağı olduğu kesin olan kontr-gerilla meselesi az biraz tartışma konusu edilir edilmez demokrasi düşmanları hemen ayağa fırlıyorlar. Sabık başbakan bu cinayet şebekesinin, pek çok devrimcinin, demokratın, ilerinin, sosyalistin vücudunda ve hafızasında kaybolmaz izler bırakan bu yasadışı işkence örgütünün varlığını inkâra kalkıyor. Aslında o da böyle bir örgütün var olduğunu gayet iyi biliyor. Çünkü MC döneminde bir kısım devlet, işlerini, bilhassa sola karşı cihadı bu örgütle birlikte yoluna koydular. Ama onun niyeti başka. Emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin yurdumuzdaki çıkarlarını korumak ve yerli egemenlerin bekasını güven altına almak için CIA'nın yol göstericiliğinde kurulmuş ve onunla birlikte «teşrik-i mesai» eden bu örgüte yeni hükümetin dış geçiremeyeceğini ve dolayısıyla bu konuda aciz kalacağını hesaplıyor. Yeni başbakanın böylesi konularda «geçmişe sünger çekme» eğilimi taşıdığını da bildiğinden pervasızca yüklenebiliyor. Bir ölçüde de haklı sayılır. Çünkü kontr-gerillanın arkasının «sağlam» olduğunu, yani ABD emperyalizmine ve yerli işbirlikçilere sırtını dayadığını gayet iyi biliyor. Düzenin yasal baskı araçlarından bir ölçüde bağımsız olduğunu kendi «devri ikbal»inde çok iyi anlama durumunda. Ve kontr-gerillaya ilişkin belalı bir iş olduğunu kavradığından, bir ayağı büyük sermayeye ve emperyalizme dayalı bir politikanın, bu cinayet şebekesini açığa çıkarmayı kolayca göze alamayacağını hesaplıyor.

Bütün bunlar, önümüzdeki günlerde zorlu bir mücadele vereceğimizi gösteriyor. Ne ki görünüş bu olmasına rağmen bütün bu zorlukların üstesinden gelmek hiç de güç değil. Asıl zorluk, mücadelenin gereklerini asgari ölçüde yerine getirememiş olmamızdan kaynaklanıyor.

Anti - faşist mücadelede başarılı olmak ve kalıcı adımlar atmak isteniyorsa, başlıca sorumluluk ilkin sosyalistler olmak üzere, tüm demokrasi güçlerine ve bunun içinde önemli ağırlığı olan halk muhalefetine düşer. Halk güçleri doğru dürüst ve etkin bir şekilde seferber edilebildi miydi, yenilmeyecek zorluk yoktur. Bu yapıldığı takdirde, henüz tutarlı ve etkin bir anti-faşist mücadele yürütmeyen hükümetin de işe koyulması sağlanabilir.

«Hükümet kurulalı ancak bir ay, güvenoyu alalı da 15 gün olmuştur, daha işin başındayız, dur bakalım» demek mazeret olamaz. Hükümetin elinde sihirli değnek olmadığını, faşist saldırganlığın önünün akşamdan sabaha alınamayacağını biz de biliyoruz, «İşte CHP hükümet oldu, faşist tırmanışa karşı ne yapabildi ki!» de demiyoruz. Ama öylesine bir tutum var ki, faşizmin nasıl ciddi bir tehlike teşkil ettiği CHP yönetimi tarafından pek kavranmış intibaini vermiyor. Faşistlerin yuvalandıkları devlet kotlarından temizlenmeleri için henüz kayda değer bir girişimde bulunmuş değil. Faşistlere sadece ayaklarını denk atmaları konusunda «diskur çekiliyor». Öte yandan herbiri birer silah deposu haline getirilmiş ve faşist basamağı yapılmış öğrenci yurtlarına pek bir ilişilmiyor. Ülkü ocakları vb. yan kuruluşlar eskisinden de hızlı «icra-ı faaliyet»e devam ediyorlar. Gazetelerden saldırganların polislerce kollandıkları ve himaye gördükleri yolunda haberler okuyoruz. Geçmişte zorbalardan en fazla güç aldıkları emniyet teşkilâtı faşistlerden ve demokrasi düşmanlarından temizlenmedikçe saldırganlığa karşı etkili bir mücadele vermek hayaldir. Bunun CHP'li İçişleri Bakanı'nın ve Hükümetin anlama zamanı gelmiş de geçmektedir.

Görüldüğü gibi sosyal demokrasinin anti-faşist mücadelede tarihçe meşhur tutarsızlığı yine önümüzde önemli bir handikap olarak durmaktadır. Onun bu tutarsızlığı, faşizme karşı tüm toplum güçleriyle birlikte mücadele vermemesinden, vermeye de yanaşmamasından kaynaklanmaktadır. Bugün ülkemizde işçi sınıfı başta olmak üzere geniş çalışanlar yığınının önemli bir bölümü ekonomik-demokratik planda güçlü bir mücadele yürütmektedirler. İşçiler, öğretmenler, teknik elemanlar, avukatlar, doktorlar, öğrenciler, gençlik, kadınlar, köylülerin bir bölümü ve diğerleri muhalefet cephesinde kitle ve meslek örgütleriyle yerlerini almış durumdadırlar. Ve bu örgütlerin pek çoğunda sosyal demokrasinin hemen hiç ağırlığı yoktur. Kısacası bugün parlamento dışındaki toplumsal muhalefetin

yönlendiriciliğini başta sosyalistler olmak üzere CHP'nin solunda kalan siyasi çizgiler yapmaktadır. Bizimki gibi bir ülkede bu çok doğaldır. Çünkü bütün bu sınıf ve zümrelerin çıkarlarını en bilimsel ve gerçekçi bir şekilde solcular tespit etmekte ve fedakârca çalışarak bu tespitleri hayata geçirmeye çalışmaktadırlar. Ve bu olgunun bundan böyle daha da yerleşerek sürmesi kesindir.

İşte OHP'nin kavraması gereken anti-faşist mücadelenin püf noktası burasıdır. Sosyal demokrasi faşizme karşı bu güçlü toplumsal muhalefetle işbirliğine yanaşmadığı takdirde başarılı olması mümkün değildir. Tek başına kaldığında faşist saldırganları diyelim yuvalarından çıkartsa bile, yerine koyacağı yeterli kadro bulamaması kesindir. Bir Millî Eğitim Bakanlığı'ndan faşistleri temizlemek istiyorsa TÖB - DER'le işbirliği yapmasından başka çaresi yoktur. Aksi halde faşistlere teslim olması ya da boyun eğmesi kaçınılmaz olur.

Sosyal demokrasinin, solundaki güçlerle işbirliğine yanaşmaması elbette ki olumsuzdur ve mutlaka eleştirilmesi gerekir. Ancak bu konuda soldakilerin özellikle sosyalistlerin de sorumluluğu vardır. Sosyal demokrasi anti-faşist güçbirliğine yanaşmıyor, bu çok kötü bir şey demek meseleyi çözmeye yetmez. Bugün Türkiye'nin şartlarında hemen belirtelim ki sosyal demokrasinin ayrılıkçılığının sorumlularından birisi bizzat kendisi ise, bir diğeri, —bence daha da sorumlu olan— CHP'nin solundakilerin mevcut yapısı, dağınıklığı, özellikle sosyalist hareketin bölünmüşlüğüdür. Bunu hep söyledim, böyle sürdüğü sürece söylemekten de bıkmayacağım. CHP'nin solunda kalan anti-empyralist —anti-faşist siyasi çizgiler bir araya gelip ortak bir eylem platformu oluşturmadıkça, güçlerini birleştirip, bir program çerçevesinde topluca seferber etmeye yanaşmadıkları sürece, sosyal demokrasinin anti - faşist güçbirliğine katılması bir hayalden ileri gitmeyecektir. Ona yapılan katılma çağrıları da yasak savma niteliğinde kalmaya mahkûm olacaktır. Kendi solunda önemli bir siyasi merkez teşekkül ettiği, toplumsal muhalefet bu merkez tarafından etkili bir şekilde siyaset arenasında sevk, idare edildiği ölçüde sosyal demokrasi tutarlı ve kararlı bir mücadele çizgisine çekilebilecektir. Bu, bütür dünyada ve geçmişte ülkemizde doğruluğu sosyal pratik tarafından ispatlanmış bilimsel bir öngörüdür. Elbette ki, sosyal demokrasinin sağ kanadı böylesi bir gelişme karşısında direnecek ve CHP'yi tek başına tutma politikasında ısrar edecektir. Ne ki faşist tehlike ciddiyetini koruduğu sürece soldaki toparlanma sosyal demokrasinin büyük bir bölümü ile şimdikiinden daha sol bir çizgiye gelmesi sonucunu verecektir. Çünkü faşizm sosyal demokrasinin de mezarını kazmaya çalışan bir toplumsal belâdir. Ve faşizmin gerçek yüzü teşhir edildiği takdirde —ki tehlike olarak varlığını muhafaza ediyorsa zaten saldırganlığı ve yalan üzerine kurulan po-

litikasıyla o en çok kendini teşhir eder—ve sürece sosyal demokrasi de faşizme karşı da'ha etkin bir mücadele vermenin gereğini kavrayacak ve tüm demokrasi güçleri anti - faşist cephede birleşmedikçe faşizmin yenilgiye uğratılmasının imkânsız olduğunu kavrayacaktır. Belki bu süreç sırasında sağ kanattaki direnme kopmalara kadar varabilecektir. Ama sosyal demokrasi son tahlilde sağıyla da «sobuyla da anti-faşist karakterlidir. Ve onun demokrasi saflarında bütünüyle yer alması için çaba göstermek bizim de görevimizdir.

Ne ki, bu görevi başarabilmemiz için biz soldakilerin beraberlik ve dayanışma içinde olması şarttır. Bu, şimdiye değin herkesin üzerinde anlaşığı en basit bir gerçekliktir. Ortak düşmana, karşı güçlen' birleştirmek mücadelenin abc'sidir. Bunun için de uzun uzun formalitelere gerek yoktur. Anti - emperyalist — anti - faşist bir mücadele programı çerçevesinde anlaşmak üzere bir araya gelmek yeterlidir. Tabiidir ki, bu 'kapsam içinde kalan her siyasi çizgi kendi bağımsızlığını korur. İdeolojik mücadelesine devam eder. Ve işbirliği yaptığı diğer siyasi çizgileri kendi doğru çizgisine kazanmak için çaba gösterir. Ama bu, ayrı ayrı siyasi çizgilerin birlikte mücadele vermelerine —şayet bu çizgileri anti - emperyalist — ariti - faşist nitelikte görüyorsak — engel olmaz. Aksine birlikte çalışma birlik ve ayrılık noktalarının ortaya çıkmasını kolaylaştırır. Ve böylece sosyalist hareketimizdeki bölünmüşlüğün giderilmesi için de elverişli şartlar ortaya çıkar.

Ayrıca anti - emperyalist — anti - faşist birlik, bilindiği gibi demokratik halk devriminin de iktidar gücünü oluşturacaktır. Bugünden bu doğrultuda atılacak adımlar halk cephesinin çekirdeğinin oluşturulmasına da hizmet edecektir. Üstelik bu platform, mevcut sosyal demokrasiye karşı toplumsal muhalefetin başarıyı çekecek ve sosyal demokrasinin açmazını görüp de ondan kitleler halinde kopan yfğrnfartn örgütlü iktidar mücadelesine seferber edilmeleri görevini yükümlenecektir. İşte foağımsızlıkçı ve anti-faşist güçlerin beraberliğinin sağlanması böylesine önemlidir.

Pek çok görev önümüzde bizleri beklemektedir. Bu doğrultuda öğretmenlere ve onların örgütlü birliğini temsil eden TÖB - DER'e de önemli sorumluluklar düşmektedir. TÖB - DER, şimdiye değin verdiği sınavlarda hep başarılı olmuş ve halkımızın yüz akı olma onurunu kazanmış ender kuruluşlarımızdan birisidir. Öğretmen kitesinin büyük bir bölümünü örgütlemiş olmak bile başlı başına muazzam bir başarıdır. TÖB- DER'in sağladığı örgütlenme oranına hiç bir meslek dalında erişilememiş olması bu dediğimizin kanıtıdır. Siz öğretmenlerimizin TÖB - DER yönlendiriciliğinde devrimci mücadelemize şanlı sahifeler ekleyeceğinize inancım tamdır. Bu inançla kurultay çalışmalarına başarılar diliyorum.

Yaşasın Sosyalizm!

VATAN PARTİSİ GENEL BAŞKANI MEHMET ÖZLER'İN
KONUŞMASI

Sayın Delegates, Sayın Konuklar,

Türkiye'mizin en çok kanayan konularından biri olan eğitim meselemizle ilgili bu kurultayda düşüncelerimizi kısaca da olsa sizlere duyurma fırsatını verdiği için TÖB - DER'e Vatan Partisi adına teşekkür eder, hepinize saygılarımı sunarım.

Sözlerimin başında böyle bir kurultayın önemini belirtmeliyim. Milli Eğitim Bakanlığının topladığı muhtevadan yoksun 'kurultaylara bir alternatif olan ve ilk kez 1968'de TÖS tarafından örgütlenen bu kurultaylar, muhakkak ki eğitim sorunlarımıza en gerçekçi yaklaşımları bulacaktır. Öyle ise bu kurultayların eğitim davamıza katkısını vurgulamak hakkımızdır. Partim adına konuşurken, kurultayın eğitim davamıza: en gerçekçi yaklaşımları yapma çabasını, konuya bakışımızı bir iki kelimeyle özetleyerek yardımcı olmayı görev biliyorum.

Bir konuk konuşmasında yadırganabilirse de eğitim emekçilerinin açık görüşlülüğüne güvenerek kurultayın organizasyonu ile ilgili iki noktaya değinmek istiyorum. Kurultayın en yararlı çalışmayı yapması ve bunun mantıklı sonucu olarak da bitiminde, Türkiye eğitim emekçilerinin ve kendini bu konuyla ilgili gören 'her yurtseverin önüne eğitim davamızla ilgili tezlerini açıklaması dileğimizdir. Bu çabaların baştan kotarılışında özellikle iki konu veya iki eksiklik dikkatimizi çekti.

İlki, kurultay gündemidir. Eğitim sorunlarımızın hemen hepsi biri diğerine ağırlık verilmeden yani bir bel kemiği seçilmeden gündemde yer almaktadır. Bu durum dertlerimizin ne kadar çok olduğunu gösterir. Ve TÖB - DER'iri çeşitli örgütlerle dayanışarak bu sorunları aydınlığa çıkarma çabası da son derece haklıdır, doğaldır.

Fakat belli konulara ağırlık verilmesi sorunların çözümünde pek çok yarar getirecektir. Bize göre eğitim tarihçemiz, eğitim-üretim ilişkileri açısından değerlendirildiğinde ancak o zaman bugünün sorunlarına aydınlık bir biçimde bakabiliriz.

İkinci bir konu da eğitilenle eğitenlerin örgütlenmesi sorunları olabilir. Kurultay gündeminde bu sorunlar ağırlıkta olmalıydı. Hatta kurultay gündemi şimdilik sadece bu iki konudan ibaret olabilirdi. İkinci eksiklik de şudur : Eğitim meselesi bir eğitim politikası gerektirir. Politika denince

de işe siyasi partiler girebilir. Bu nedenle kurultayda açıkça eğitim sorunlarımızı da, hiç değilse eğitim politikası gibi temel konularda sosyalist siyasi partilerimizin görüşlerinin kardeşçe tartışılıp değerlendirilmesi sağlanmalıydı.

Eğitim politikası konusunda uzman mantığı yerine sosyalistlerin eğitim siyasetleri önde tutulmalıydı. Bu eleştirilerimize geç kalmış denebilir, haklıdır da. Fakat yararına inandığım için açıklamayı gereksiz görmedim.

Demokratik Eğitim Kurultayı nasıl bir zeminden çıkagelmistir? Ve nasıl bir zemine oturtulmalıdır? Bu konunun açıklanması için Türkiye'de bugüne kadar sürdürülen eğitim politikasıyla ekonomimizin nasıl birbirini etkilediğine değinilmelidir. Mustafa Kemal, «Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli költürdür» diyerek, birinci Kuvayi - Milliyecilerin eğitim politikasını açıklamış oluyordu.

Elbette bu görüş yıllar boyu sosyal yapı gerçekliklerimizle boğuşmuş ve yenilmiştir. Ekonomik temelden kopuk bir költür boşta kalmaya elbette mahkûmdur. Kuvayi - Milliyeciler devrimci gelenekleriyle bir yandan gericiliği tasfiye ederken, öteyandan, sınıf temelden yoksun bir eğitim politikasını benimsemişlerdir.

Tek parti dönemini kapsayan, imtiyazsız, sınıfsız bir toplumun felsefi eğitimde de yansımaları bulmuş, köy enstitüleri ve ilkokul seferberlikleri bu mantıkla açılmıştır. Maddi temelden yoksun ilkokul seferberliği, okula seferberliğe katılmak için tek ineğini satmayan bir kadını jandarma sopsası altında falakaya yatırmak sonucunu vermiştir.

Böylece bir yandan halkımız okuldan bezdirilirken, öte yandan zibidi müteahhitler zengin edilmiş, boş binalar çürümeye bırakılmıştır. Seferberliğin ikinci sonucu ise, okul görmemiş, okul görmüşler arasında farklar türemesidir. Köye okul gitmiş, fakat üretim Etiler çağındakini geçmemiş, belki toprağın verimsizliği ve ormansızlaşma yüzünden daha da geri gitmiştir. Bunu; okula, eğitimle, dünya görüşü ve ihtiyaçları genişleyen köy çocuğunun geçim şartlarında, okul ve eğitimin uyardığı eğilimleri karşılayacak bir yükselişe kavuşamayınca, normal köy münasebetleri sağlamadığı dileklerini çalmak gibi anormal yoldan gidermek zorunda kalmıştır.

İşte, maddi temelden yoksun, sonsuz iyi dileklerle açılmış ilkokul seferberliğinin iki hazin sonucu budur. Köy ekonomisine ve kollektif üret-

kenliğe dayanan köy enstitüleri ise, dönemin iktidarlarının köylüyü sınıf mücadelesinden alıkoymak niyetleriyle kurulmasına rağmen, onurlu birer eğitim - öğretim yuvası haline gelebilmişlerdir. Ama bu durum, başta gerici, tefeci bezirganları aşırı ürkütünce MENDERES iktidarı eliyle bir çırpıda yokedilerek, 12.193 öğrenci köyün karanlıklarına yeniden itilmiştir.

Eğitim politikasında, 1950 patlamasıyla önemli bir yön değiştirme olmuştur. Oturaklaşan finans-kapital iktidarı, Kuvayi - Milliyeciliğin vesayetine kurtulunca onun yaptıklarını taşlamıştır. Cumhuriyetin ilk yılında imam hatip okulları 29'dan ikiye inmiş, daha sonra tamamen ortadan kalkmıştır. Sanayi okullarının sayısı 14'ü bulmuş, 5'de tarım okulu açılmıştır.

Cumhuriyetin ilk dönemindeki bu olumlu denebilecek gelişmeler, Kuvayi - Milliyecilerin devrimci geleneğine, Kurtuluş Savaşının taze izlerine bağlanabilir. 1953'lerde ise durum sudu- : Sanayiye kalifiye işçi yetiştirecek sanat okulları, Cumhuriyetin ilk yıllarına göre 8 kat artarken, ticaret okulları 49 kat artmıştır. Yani ticaret okulları sanat okullarından 6 kat daha hızla çoğalmışlardır.

Tarım okulları ise sadece 4,5 kat artabilmiştir. Öte yandan Cumhuriyetin ilk 10 yılında tamamen ortadan silinen imam hatip okulları 1953 yılında 6 kat artmıştır. Böylece Cumhuriyetin 30. yılında sanayi ve modern tarım kültürü zararına tefeci - ağa kültürü dengelenmiştir. Eğitim rakamlarımızdaki bu değişim, Türkiye'mizdeki finans kapital - tefeci bezirgan ittifakının somut göstergelerinden biridir.

1950'lerde gerçekleşen bu çiftleşme, kendinden önceki bütün olumlu gelişmeleri öldürmüştü, üretim yerine bezirganlığa dayanan ekonomimizde ticaret okulları egemenliği belirginleşmiş, finans kapital - tefeci bezirgan ittifakı kendi kültürünü açıkça dayatmıştır. Bu durum patent ve montajcılığa dayanan, teknik yaratıcılık istemeyen ekonomimizin kaçınılmaz mantığı sonucudur. Teknik gericiliğe en küçük örnek, Nazi Almanya'sından kovulan, fakat Amerikan emperyalistleri tarafından eğitime tutulan Einstein'in kitaplarının 12 Mart'ta yasaklanmasıdır.

Bu, Türkiye finans - kapitalinin sosyal bilim düşmanlığı yanında, nasıl teknik düşmanlığı içinde de olduğunu gösterir. Batıda kapitalizm en modern gelişimleri gösterebildi. Girişkenlik ve yaratıcılık üstüne oturduğundan, kendi kültürünü yaratmış, beslemiştir. Tekelciliğin, tekellelikle kavrulmuş bezirgan ekonomimiz ise, ticaret okullarından ve imam hatip okullarından ötesine elbette fazla ihtiyaç duymayacaktır. Topyekün kültür yoksulluğumuz için ise, nüfusun % 46'sının okuma yazma bilmediğini söylemek yeterlidir.

Ekonomimizdeki bu gidişe bağlı olarak eğitim sistemimizdeki gelişimi özetledikten sonra, bu gelişimi içinde eğitim emekçisi öğretmenlerimizin durumu nasıl değişmiştir? Bu değişim de tıpkı eğitimdeki yön değiştirme gibidir. Yani Cumhuriyetin ilk yıllarında ve 1950'lere kadar Kuvayi - Milliyeciliğin olumlu etkisi sonucu öğretmenlerimiz ekonomik yönden değilse bile, kültür görevleri açısından az çok olumlu bir ortam içerisinde olmuşlardır.

Fakat, özellikle 1950 sonrası Türkiye'de finans - kapital, tefeci - bezirgan gericiğinin oturoklaşması, etkisini kültür alanında da göstermiş, eğitim emekçilerini kıyıma ön plana çıkarmıştır. Öğretmenlerin aydın beyinlerini bugüne kadar binbir işkence ile körleştiremeyeri iktidarlar, en son ışığı kaynağında söndürmek gayretiyle eğitim enstitülerini faşistleştirme yolunu tuttular. Bunun da sökmediğini, sökmeyeceğini yaşıyoruz.

Özetle, Demokratik Eğitim Kurultayı, kaçınılmaz olarak bezirgan ekonomimizin şekillendirdiği çarpık eğitim sistemimizin içinden çıkıp gelmiştir. Fakat kendi muhtacı himmet dede olan, finans-kapitalimiz kendi kültürünü bütün gene beyinlere aktarabilecek bir «köle eğitimciler» ağını örememektedir.

Hatta 50 yılın mücadelesiyle daha bilenmiş, daha kararlı hale gelmiş eğitim emekçilerine karşı hergün daha acık tavır almakta, onları açlık ve ölüm korkusuyla köleleştirmek istemektedir. Eğitim emekçileri bu köleleştirme sonucuna karşı en çetin mücadeleyi veriyorlar.

İşte Demokratik Eğitim Kurultayı'nın oturması gereken zemin budur. Bu ruhun çizgileşmesi, ancak kuvvetli bir örgütle olur. Finans kapital gerici ve çarpık eğitim ağını kurmuş, fakat uluslararası finans-kapitalin artık değerle yaşadığından, bu eğitim ağı içindeki öğretmenleri ve gene beyinleri kendi kültürüyle bağdaştıramamıştır.

Bu çelişki, Demokratik Eğitim Kurultayı'nın varlık şartı, hareket noktasıdır. Elbette hepimizin her gün saydığı eğitimimizdeki sapıklıkların köklü bir çözümü, demokratik bir halk iktidarını gerektirir. Fakat sağlıklı bir politika ile yönlendirilen güçlü bir örgütlenme, finans - kapitalin pek çok soysuzlaştırma politikasını boşa çıkarabilir.

Bütün eğitim emekçilerini mücadeleye çekebilene bir öğretmen örgütü ile, son kişisine kadar örgütlenmiş güçlü bir öğrenci örgütlenmesi dayanışma içinde olursa önemli adımlar atılabilir. Bunun en somut örneğini her geçen gün daha da sapıklaştırılan, faşist ideolojiyle dağıtılan ders kitaplarının, devrimci karşıtlarının hazırlanmasını örnek verebiliriz.

Şimdi önümüzde dağ gibi duran bu görev, öğretmen ve öğrenci örgütleri arasındaki dayanışma ile başarılabilecektir. Böylece finans - kapitalin eskiden beri kışkırttığı ve içinde bulunduğumuz günlerde OIA'nı sonucu olarak azıttığı ırkçı, faşist propaganda susturulacak, etkisi azaltılabilecektir.

Sonuç olarak, kurultayın önündeki en önemli görev, eğitim tarihçemiz ışığında bu konudaki deneylerimizi örgütlenme potasına akıtmaktır. En doğru teorik teçhizatla donatılmış en geniş bir öğretmen - öğrenci örgütlenmesi bütün kültür kopuklukları karşısında en önemli silâhımızdır. Sağlıklı bir eğitim politikası, güçlü bir örgüt manivelasıyla, mevcut gerici örgütlerle ilişkilerimizi zorlayabilecektir. Kurultaya uzun ve yorucu çalışmalarında başarılar dilerim. Sağ olun.

SOSYALİST DEVRİM PARTİSİ GENEL BAŞKANI
MEHMET ALİ AYBAR'IN KONUŞMASI

Değerli Arkadaşlarım,

Böyle bir kurultayı düzenlediği için TÖB* DER'e teşekkür etmek isterim. Çünkü bu kurultayın toplandığı son günlerde, şu dönemde, Türkiye'de emekçi halkımıza gerici görüşler, idealist düşünce biçimleri, şoven duygular dayatılmak isteniyor. Tam şu sırada Demokratik Eğitim Kurultayı'nın toplanması demokratik eğitim konusunda öğretmen kardeşlerimizin ve uzmanların bu arada tartışması, kuşkusuz Türkiye'yi saran, demin eğilmek istediğim tehlikeye karşı çok verimli bir tepkidir. Bundan dolayı, bu kurultayı tertiplemiş olanlara teşekkürü partim adına ve şahsım adına borç bilirim.

Değerli arkadaşlar, demokratik eğitim terimi hepimizin bildiği . gibi, çok anlamlı bir terimdir. Demokratik eğitim denince ilk olarak eğitimin halka götürülmesi, halka yayılması anlaşılır. Bu demokratik eğitimin ilk ve kaba çizgideki anlamıdır. Bununla birlikte, demokratik eğitim denince, eğitimin içeriği de sözkonusu olur ve içeriğin halktan yana bir içerik olması, mutlaka bir zaruret haline gelmiştir. Demokratik eğitim denince genel çizgisi itibarıyla eğitimin müsbet ilme, bilime ters düşmemesi gerekir. Demokratik eğitimin başta gelen özelliği, bilimsel bir terim olmasıdır. Bilimsel eğitim denince 200 yılı aşkın bir zamandan beri bu alanda oluşmuş olan, gelişen teoriler ve özellikle yöntemler gözöriünde bulundurulur. Bilimsel eğitimin herşeyderi ewel gerek içeriği itibarıyla, gerekse yöntemleri itibarıyla gerçeklerini ölçütüne göre değerlendirilen bir eğitimidir. Bilim havada bir kavram değildir. Bilimin koşulları vardır. Bu koşulların başında da dışımızda nesnel bir gerçeğin varlığını kabul etmek, bilimsel dediğimiz düşünceleri, bu nesnel varlık ölçütüne vurmak gerek. Bu yapılmadan bilimsel bir eğitimden elbetteki söz edilemez.

Yine demokratik eğitim denince, bizim çok önem verdiğimiz bir husus daha akla gelir. O da, öğretmen - öğrenci ilişkilerinin, Frenklerin majistral dedikleri, yani öğretmenin otoritesinde bir öğretimin olmaması lazım geldiği noktadır. Bizim inancımıza göre, öğretimin bu biçimde verilmesi, yani bir öğretmenin otoritesi altında verilmesi, gerçek anlamda bir öğretim olamaz ve öğrenci için zamanı geçmiş, ortaçağ niteliğinde bir öğretim biçimi olarak karşımıza çıkar.

Yine bu cümleden öğretimin bir söyleşi niteliği taşıması zorunluluğu bakımından bunda yalnız öğrencinin değil, bizzat öğretmenin de büyük kazançları vardır. Çünkü öğretim sırasında öğretmen de bilgisiyle, yahut

bilgi diye kullandığı elemanlarla başbaşa yalnız kalmaktan kurtulur ve öğrencisi ile çelişki içinde bir yapının yapıcıları içinde bir taraf olur.

Yine üzerinde durulacak bir husus, yani demokratik öğretim, eğitim dediğimiz zaman üzerinde durulacak bir başka husus da, öğretimin tek elden ve merkezden yürütülmemesi hususuna dikkat edilmesi lazımdır. Öğretim tek elden ve merkezden yürütüldüğü zaman birçok tehlikelerle karşı karşıya kalır. Hele kapitalist toplumlarda ve bizim gibi geri bırakılmış kapitalist toplumlarda iktidar sürekli dalgalanmalar gösterir. İktidar yapımız, şimdi kurulan hükümet bir koalisyon hükümetidir ve bu koalisyon hükümetinde bir sosyal demokrat parti ağırlık oluşturmaktadır. Ama bundan 1,5 ay evvel işbaşında bulunan hükümet, açıkça faşist bir hükümetti. Eğer eğitim tek elden idare edilirse, eğitimin birtakım kuruluşların denetiminde yürütülmesi, kullanımdan uzak örgütlenmesi cihetine gidilirse, o zaman eğitimde bugün şahit olduğumuz büyük aksamalar, büyük sakıncalar ortaya çıkar. Örneğin, bugün eğitimin merkezi ve buyurucu makamı olan Milli Eğitim Bakanlığının faşist unsurların elinde bulunduğunu kabul ediyoruz. Hepimiz biliyoruz ve bununla mücadele edilmesi zorunluluğu karşısında olduğumuzu kabul ediyoruz. Bu neden böyle olabiliyor? Çünkü eğitim denetim altındadır. Eğitim, iktidarda olan hükümetin istediği gibi maniple edebileceği, istediği gibi elinde yoğrulabileceği bir örgütlenme biçimi vardır. Mutlaka bundan da kaçınılması zarureti vardır.

Evet değerli dinleyicilerim, Türkiye hükümet değişikliğine rağmen faşizmin baskısı altındadır. Faşist güçler Türkiye'de birçok yerleri işgal etmişlerdir ve işgal ettikleri yerlerden henüz atılmış değillerdir. Bu vesile ile hatırlatayım ki, yıllardan beri Türkiye'de faşizm tehlikesi maalesef ne yazık ki küçümsenmiştir!

Faşizm hakkında doğru teşhisler konulmadı. Daha doğrusu faşizmin gerçek bir tehlike olduğu ve hangi boyutlara ulaşabileceği hususundaki değerlendirmelerde gerçekler küçümsenmiştir. Faşizm bir politik düşünce biçimi olarak, sırf biçimsel yönden ele alınarak değerlendirilmiştir. Oysa faşizmin sosyal ve ekonomik olgu olduğu, bizim gibi geri kalmış toplumlarda; faşizmin, emperyalizmin içimizdeki uzantısı olduğu gerçeği gözlerden irak tutulursa, faşizmle mücadele etmek, faşizme teşhis konması mümkün olmaz.

Bugün hâlâ bu durumdayız. Ne var ki, yeni hükümet iktidara geldiği günden beri öyle sanıyorum ki, zorlukları daha iyi görmeye başlamıştır ve umulur ki, bundan sonra faşizm hakkında teşhisini daha gerçekçi, daha bilimsel bir biçimde yapacaktır.

Değerli dinleyicilerim, izin verirseniz ben faşizm üzerinde biraz durmak istiyorum. Faşizm bizim memleketimizin —diyebilirim ki— geleneksel derdi. Türkiye ta Osmanlı Devletinden beri, henüz daha faşizmin icat edilmediği bir dönemde faşist bir toplumdur. Devlet, faşist bir devlettir. Devletin topluma bakışı, emekçi yığınlar yaklaşımı, faşist bir yaklaşım olmuştur. Bazı düşünürler Osmanlı devletini rahmetli, şevkatli devlet olarak görürler ve tanırlar. Temelden yanlış bu. Osmanlı devleti ceberrut bir devlettir. Karşısında hiçbir varlık tanımayan» emekçinin insan olduğundan bile şüphe eden bir devlet anlayışına sahipti Osmanlı bürokrasisi. Osmanlı bürokrasisi - yine terimler bizi aldatmasın - Türkiye'de Osmanlı bürokrasisi yüzyıllarca egemen bir sınıfın tüm yetkilerini kullanmıştır. Yani bürokrasi, efendim işte burjuvazinin eli vardır filan gibi, batı bürokrasilerine göre yapılmış tanımları bizde de pek çok Marksist düşünür de, olduğu gibi, fazla düşünmeden Türkiye'ye aktarmışlardır. Halbuki Türkiye'de Osmanlı bürokrasisi bir bakıma şahsına münhasır olan bir olgudur. Gerçekten ekonomik bir dayanağı da olan ve bu bakımdan yaklaştığınız zaman bir sınıf olduğu da, bir egemen sınıfın yetkilerini kullandığı da asla şüphe edilemeyecek bir olaydır. Nedir bu? Osmanlı devletinde üretim araçlarının en önemlisi topraktır. Toprak da devlet mülkiyetindeydi, Beytül - Malaaluktu toprağın mülkiyeti.

Birlik olarak toprağın artı - değerinden bürokrasiye pay ayrılırdı Timar sistemi dedikleri sistem dolayısıyla. Demek ki Osmanlı bürokrasisinin, yani denetim kadrosu —ki bunlar üç gruptan, sosyal gruptan oluşurdu, yani askerler, hocalar ve kalem erbabı— dediğimiz bunlar dirliklerini, geçimlerini genellikle toprakta devlete ödenecek vergiyi kendi hesaplarına toplayarak sağlardı. Timar sistemi bürokrasiye böyle bir ekonomik dayanak getirmiştir.

Yine Osmanlıda bürokrasi kent ekonomisine de egemendi. Neylen? Lonca sistemiyle, narhla, tetikle, kent ekonomisini de son tahlilde denetler. Böylece politikaya egemen olduğu için Osmanlı bürokrasisi sanayi ile birlikte tabiatıyla ekonomik yaşama da egemendi. Dolayısıyla çalışma koşullarını da egemence saptardı. Arkadaşlar, marksistlere göre, egemen sınıfın kriteri nedir? Kriteri şudur; çalışma koşullarını egemence saptamak, milli geliri dilediği gibi bölüştürmek. Osmanlı İmparatorluğunda bürokrasi bu iki fonksiyonu tekeline tutardı. Bu itibarla Osmanlı bürokrasisi egemen bir sınıftı.

Bunu söylemekten maksadım şu : Kontrolsüz, denetimsiz, halkı hiçe sayan bu sosyal grup, isterseniz siz buna sınıf da demeyin, —ama gerçek değişmez— egemen bir sınıfa tüm yetkilerini kullanmaktadır. Osmanlı

imparatorluğunu faşizan bir zihniyetle 700 sene yönetmiştir. Cumhuriyete geçildiği zaman, Osmanlı bürokrasisi, Türkiye bürokrasisi olmuş, ama esas niteliğini kaybetmiştir. Uzun zaman ekonomik tabanını devletçilik; sistemli timarın yerini daha geniş anlamda almış bulunan, devletçilik sistemi sağlamıştır ekonomik dayanağını...

Ama giderek kapitalizmin güçlenmesiyle bürokrasinin devlette önem ve yetkileri giderek zayıflamıştır. Bugün ancak Anayasanın öngördüğü bazı kurumlar ve kuruluşlarla buyruklarını yürütmek olanağına sahip. Mesela bunların başında Milli Güvenlik Kurulu gelir. Milli Güvenlik Kurulu bürokrasimizin silahlı kanadının temsilcilerinden oluşur. Hükümete önerilerde bulunur. Yani bu demektir ki, kritik zamanlarda son sözü söyleme yetkisini yine bürokrasi elinde tutmak istemiştir. Bu da yetmediği zamanlarda 'hepimizin 10 sene içerisinde müteaddit defalar şahit olduğumuz gibi bürokrasi doğrudan doğruya asker kanadıyla devlete elkoymuştur.

İşte bu devlet telâkkisi, faşizan bir devlet telâkkisiydi. Ve —geleneksel faşizm diyeceğim - faşizmi, faşizm icad edilmeden öncede yüzyıllarca—• Türkiye'mizde uygulamıştır. Daha sonraları burjuvazi çıkmış ve bürokrasinin bu egemenliğini gölgelemeye başlamıştır. İşte şimdi 10 yıldan beri faşizmin yeni bir türüyle karşı karşıyayız. Buna isterseniz faşizmin modern türü diyelim. Yani İtalya'da, İspanya'da, Almanya'da olduğu biçimde bir sivil partinin örgütlediği ve uygulamaya kalktığı bir faşizm türüyle karşı karşıyayız, bu bizim için önemlidir. Gerçi bundan evvel İttihak - Terakki ve Cumhuriyet Partisinin tek partili dönemdeki kuruluşu ve niteliği faşizan partiydi, ama açıkça faşist partiler değildi. MHP açık bir faşist partidir. İdeolojisiyle faşisttir, örgütlenme biçimiyle faşisttir, çok yalan ve kurnazlıklarına faşisttir, zorbalığı ile faşisttir. Türk toplumunun anlamlandırmasıyla faşisttir. Bunun inkâr götürecektir bir tarafı yoktur. MHP'nin Evrensel Türk Milliyetçiliği adını verdiği milliyetçilik açıkça faşist milliyetçiliktir. Arkadaşlar evrensel nasıl olabilir Türk Milliyetçiliği? Tüm evren Türklerden mi oluşuyor ki, evrensel bir Türk Milliyetçiliği olsun? Evrensel olabilmek için Türk Milliyetçiliği denilen nesne demek ki, başka milletleri, başka halkları boyunduruk altına alacaktır ve borusunu böyle öttürecektir. Bu da, faşizmin dünya hegemonyası özleminden başka bir şey değildir.

Faşizm bir de bizim gibi geri bırakılmış toplumlarda Türkiye'ye özgü bir karakter taşır. Yani emperyalizmin uzantısıdır. Türkiye'deki faşizm, Amerikan emperyalizmine uzanır. Öyle zannediyorum ki, —bu bir tahmin— Amerikan emperyalizmi tarafından da beslenmektedir. Arkadaşlar, faşizm Türkiye'de bu yeni türüyle ne zaman ortaya çıktı? 1965 yıllarından sonra, bilhassa 1968 yılından bu yana ortaya çıktı.

Ewelve CKMP ele geçirildi, CKMP'nin lideri değiştirildi, sonra adı da değiştirilip, bugünkü MHP haline döndü. 1968'lerde birtakım kamplarda gençler eğitildi, yarı askeri örgütler haline getirildi ve bütün bu ittifak döneminde bu parti sinsi bir şekilde gelişme olanaklarını kullandı ve gelişti. Amerikan emperyalizminin Türkiye'de faşist 'komplolarla ilgilenmesi de bu tarihe rastlar. Çünkü, 1968 yılında Amerika, dünya stratejisi bakımından Ortadoğu'ya, Vietnam yenilgisinden sonra Ortadoğuda üslendi. Böylece Türkiye'nin önemi Amerika'nın gözünde büyüdü, stratejik önemi büyüdü ve Türkiye'de güvenilir bir üsse malik olmak istediği halde Amerika, 1968 yılından bu yana da Türkiye'de bağımsızlık hareketleri, sol hareketler, hızlı bir gelişme temposu içine girdi.

Bundan dolayı Amerika Türkiye'de faşist komplolar düzenlemeye başladı. Bunun hakkında kitaplar yayınlandı. Zannederim bir CIA ajanının yazdığı bir kitabı Genel Kurmay Başkanlığı Türkçeye çevirmiş, dağıtmış. Bunlar bildiğiniz şeyler. Bu kitabın kendisini göremedim. Fakat Cumhuriyet gazetesinde bundan bir süre önce çıkmış geniş bir özetini okumuştum, o özetle 1970'de Türkiye'nin başına gelen ve örülen çorap karşılaştırılacak olursa, kaynağının nerden olduğunu anlamak güç birşey değildir.

İşte değerli dinleyicilerim, Türkiye'de faşizm bugün bu durumdadır ve birkaç yıldan beri bir kolu ile devletin içinde üslenmek, önemli noktalarda ve noktaları ele geçirmek fırsatını bulurken bir koluyla da toplum içinde ta en küçük köylere kadar uzanmak fırsatını bulmuştur. Faşizmle mücadele denince işin vahameti, ağırlığı gözönünde bulundurulmak icabeder. Faşizmle mücadele, ilerici kuruluşların bildiriler yayınlaması, ya da ilerici kuruluşların, demokratik kuruluşların mitingler, gösteri yürüyüşleri yapmasıyla gerçekleştirilecek bir keyfiyet değildir. Bunlar lüzumsuzdur anlamı çıkarılmasın sakın! Elbette bunlar da olumludur, ama bunlar çok yetersiz şeylerdir.

Arkadaşlar, faşizmin sivri ucu kime yönelmiştir? Mühim olan nokta bu. Kime batır faşizmin kılıcının ucu? Tabii önüne ilk rasgelene batır. Bugün de öğrencileri bulduğu için daha çok öğrencilere, öğretmenlere aydınlara batıyor. Ama asıl hedefi bu ucun kime yöneliktir, bu silâh işçi sınıfına ve köylülere arkadaşlar! Sakın aldanmayın! Faşizm işçileri, köylüleri yıldırma, baskı altında tutma ve böylece kolay sömürülebilen bir yığın haline getirmek ister. Hedefi budur faşizmin, Asıl hedefi budur. O halde faşizmle mücadele, işçilerin, köylülerin davaya sarılması ve faşizme karşı çıkmalarıyla etkili bir biçim kazanır.

Biz aydınlar ne kadar birleşirsek birleşelim, el ele verelim, ne kadar bildiriler imzalarsak imzalayalım, hele faşizm bu boyutlara ulaştıktan sonra çok fazla birşey yapamayız. Faşizm tehlikesi Türkiye'de hayatta kalır. Hele Türkiye, Amerikan emperyalizminin boyunduruğundan kurtulmadığı sürece. Bu itibarla yapılacak iş, işçi sınıfımızın, köylülerin örgütlü biçimde faşizme karşı çıkmalarını sağlamaktır. Bunun çeşitli türleri vardır. Biz Sosyalist Devrim Partisi, bundan iki yıl evvel, bu yöntem ile dedik ki; her faşist cinayette işçiler işyerlerinde işlerini iki saat durdurmak suretiyle cevap versinler.

Şimdi arkadaşlar, bunun yalnız büyük şehirlerimizde yapıldığını, bu iki saatin da 10 dakika yapıldığını düşünelim, yalnız büyük şehirlerimizde değil de, büyük şehirlerimizin bir tanesinde, meselâ İstanbul'da yapıldığını düşünelim. Her cinayette işçilerin işlerini 10 dakika her fabrikada bıraktıklarını tasavvur edelim.

Eğitimin demokratikleştirilmesi konusunu da bu ölçüde ele alıp değerlendirmek mecburiyetindeyiz ve gerçekten eğitimin demokratikleştirilmesi gereklidir. Değerli arkadaşlarım, lâfı uzatmak istemiyorum. Çalışma programının başında bir yazı var. Orda deniliyor ki demokratik eğitim sorunlarını işçi sınıfının bilimi açısından değerlendireceğiz. Gerçekten sosyal konularda bilim kara'kterine ulaşmış tek düşünce bilim teorisi marksist teoridir.

Kurultay'dan benimde bir ricam olacak - mademki işçi sınıfının bilimi açısından sorunlara yaklaşılacağı yazılıdır - gerçekten bu bilimin gerekleri yerine getirilerek, şemalardan sakınılarak yaklaşılması lâzımdır. Hepinize en derin saygılarımı sunar, Kurultay'a başarılar dilerim.

DİSK MERKEZ YÜRÜTME KURULU ÜYESİ ve EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANI
MUSTAFA AKTOLGALI'NIN KONUŞMASI

Demokratik Eğitim Kurultayının

Sayın Delegeleri,

Sayın Konuklar ve Sayın Basın Mensupları,

Kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını sürdüren bir dünyada yaşamaktayız. Sosyalist ülkeler, kapitalist ülke işçi sınıfları ve ulusal kurtuluş mücadelesi veren halklar her gün yeni zaferler kazanırken, tekelci kapitalizmin ekonomik, politik, kültürel ve ahlâki bunalımı derinleşerek sürmektedir. Böyle bir ortamda kapitalist sınıflar, kapitalizmin çöküşünü geciktirmek ve başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkların mücadelesini önlemek amacıyla her yola başvurumaktadırlar. Bu araçların başında eğitim gelmektedir.

Emperyalizme bağımlı, kapitalistleşme sürecini yaşayan ülkemizde olduğu gibi sömürü ve baskının sürdüğü tüm ülkelerde hakim sınıflar, eğitim, kurulu düzeni korumak amacıyla kullanmak istemektedirler.

Bu noktada eğitimden ne anladığımızı kısaca belirtmekte yarar var.

Eğitim yalnızca okullarda ya da benzeri kurumlarda gerçekleştirilmeye çalışılan öğretimden oluşmaz. Eğitim, yalnızca bu alandaki en etkin kurum olan okullarda değil, insanın tüm yaşamı boyunca, aile içinde, üretim olayı içinde, toplumsal pratikte, kitle haberleşme araçları ile de gerçekleştirilir.

Eğitimin amacı, doğaya egemen olmak ve toplumsal sorunları çözmek için insanın yeteneklerinin sınırsızca geliştirilmesi olmalıdır. Ancak sınıflı toplumlarda eğitim bu amaçla değil, hakim sınıfların egemenliğini sürdürmek amacıyla gerçekleştirilir.

Konuya her türlü saptırmadan uzakta, işçi sınıfı bilimi açısından baktığımızda, eğitim sorununu üretim biçimlerinin gelişimi içinde ele almak gerekir. Eğitim kurumları, üretim güçlerinin gelişme düzeyince belirlenen üretim ilişkilerinin oluşturduğu temel yapıya göre belirlenen üst-yapı kurumlarıdır. Eğitimin amacı, biçimi ve konuları toplumsal düzenden, üretim ilişkilerinden kaynaklanır.

Sınıflı toplumlarda tarafsız, sınıflar üstü, sınıflar dışı eğitim olamaz. Sınıflı toplumlarda eğitim sınıfsaldır ve genel olarak iktidardaki hakim sınıflara hizmet eder.

Eğitim, toplumsal düzenden, sınıf mücadelesinden bağımsız değildir. Eğitim, hem sınıflar arasındaki mücadelenin ürünü, hem de 'bu mücadelenin aracıdır.

Değerli Arkadaşlarım,

İçinde yaşadığımız koşullarda, başta işbirlikçi teknelci burjuvazi olmak üzere hakim sınıflar, en modern eğitim araçları ve yöntemleriyle, tekelin elinde toplanmaya başlayan kitle haberleşme araçları ile işçi sınıfı ve tüm emekçi halkımıza karşı yoğun bir ideolojik saldırıya geçmiş durumdadırlar.

Ancak kapitalistler öğretim sorununda büyük bir çelişki içindedirler. Kapitalistlere, çağdaş üretim araçlarını kullanabilecek, yeni teknolojilere uyabilecek, temel bilgilere, beceriye sahip işçiler gerekmektedir. Okullarda böylesi işçiler yetiştirilmelidir. Ama öteyandan yine kapitalistlere göre sömürünün devamı için işçilerin zihinsel gelişiminin önlenmesi gerekmektedir.

Bu nedenle eğitim emekçilerinin, sanayinin ihtiyaçları doğrultusunda, kapitalist üretimin gereği belli gerçekleri öğretme zorunluluğu ile, öğretimi düzen sınırları içinde tutma amacı arasındaki çelişkiyi çok iyi değerlendirmeleri gerekmektedir.

Bu çelişkiyi değerlendiren ve kendi geleceğini işçi sınıfının geleceğinde gören eğitim emekçileri baskı, terör, kıyım, yaralama ve öldürmelere rağmen, öğrencilere yalanları değil de gerçekleri anlatabilmek için yoğun bir uğraş vermişlerdir. Her şeyi göze alarak, özellikle yarının emekçileri, işçileri olacak çok sayıda ilkokul öğrencisinin kafasında küçük yaşta sorular yaratan, onların gözleri önünde konmak istenen perdeleri yırtmaya çalışan inancılı ve kararlı eğitim emekçilerini burada devrimci selâmlarımızla anmak isteriz.

Hakim sınıflar, eğitim kurumları ve araçlarıyla, kapitalizmin bunalımını örtbas etmek, sömürü ve baskıyı maskeleyerek sürdürmek, sınıf mücadelesini engellemek istemektedirler. Sömürü ve baskı düzenini haklı göstermeye, meşrulaştırmaya çalışan gerici propagandaları ile, sömürü ve baskıyı kabul eden, kadere inanan ve özellikle yoksulluğu kader sayan,

hayal içinde yaşayıp mucize bekleyen, boyun eğmeye hazır, korkak, soru sormayan, payına verilene razı olan, akıyla değil, şartlandırıldığıyla davranan, ekonomik ve siyasi mücadeleden kaçan emekçiler yaratmak istemektedirler.

İşçi sınıfının ulusal ve uluslararası birliğine çatan, işçi sınıfı ve sosyalizm düşmanlığı yapan, gerçekleri gizleyen ve saptıran gerici propagandaları ile emekçilerin beyinlerini yıkamaya, onları şartlandırmaya ve yönlendirmeye çabalamaktadırlar.

Şüphesiz ki, bu çaba içinde, en etkin olarak kullanılmak istenen kurumlar okullar olmaktadır.

Siyasi iktidarlar Milli Eğitim Bakanlığı ile öğretim sistemini, programları, kitapları, dershaneleri.... kendi çıkarlarına göre düzenlemekte ve başta müfettişler olmak üzere çeşitli kişi ve 'kurumlarla bu yapıyı sürekli olarak denetlemektedir.

Değerli Arkadaşlarım,

DİSK, hakim sınıfların çeşitli araçlarla başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kitleler arasında idealist dünya görüşünü yaymaya yönelik çabalarının etkisiz hale getirilmesi, işçi sınıfının bilimine ters akımlarla mücadele edilmesi ve işçi sınıfı içinde sosyalist bilincin egemenliğinin sağlanması yolunda yoğun bir çaba içindedir.

Demokratik, eşit ve özgür bir halk eğitiminin ancak sosyalist bir düzende kurulacağına bilincinde olan DİSK, yine de, sınıfsal niteliğine, yoğun baskılara rağmen, bu düzen içinde «eğitim kurumlarının demokratikleştirilmesi» yolunda etkin ve yoğun bir mücadeleye girişilmesinden, bu yoldaki çabaların yoğunlaştırılmasından yanadır. Bu aianda tüm demokratik kuruluşlara önemli görevler düşmektedir.

Diğer sorunların çözümü için yapılan mücadelelerden bağımsız düşünülemez olan bu mücadele içinde, öncelikle ders kitaplarındaki gerici, faşist, ırkçı, işçi sınıfı düşmanı malzemelerin temizlenmesi, ders kitaplarının demokratik öze kavuşturulması, okullarda faşist nitelikli yönetmeliklerin kaldırılması, Milli Eğitim Bakanlığı bünyesindeki faşist görüşlü kişilerin görevden alınması, öğrenci ve eğitim emekçilerinin eğitim kurumlarının yönetimine katılması, parasız öğretim ilkesinin hayata geçirilmesi, öğretim ticaretine son verilmesi, ilk ve ortaöğrenimin tam gün olarak gerçekleştirilmesi, ülke çapında geniş bir okuma - yazma öğretme

kampanyasının başlatılması, TRT ve üniversitelerin yeniden özerkliğe kavuşturulması, basın-yayın alanlarındaki tekelleşmenin önlenmesine ilişkin yasalar çıkartılması, vekil öğretmenlerden, üniversite profesörlerine kadar tüm eğitim emekçilerinin sorunlarının çözümlenmesi, bu amaçla işçi-memur ayırımı yapmadan başta eğitim emekçileri olmak üzere, tüm çalışanlara toplu sözleşmeli, grevli sendikalaşma hakkının tanınması sağlanmalıdır.

Türkiye işçi sınıfının demokratik kitle ve sınıf sendikal örgütü olan, sınıflararası işbirliğini, sınıf uzlaşmacılığını reddeden, ekonomik, siyasi, ideolojik mücadelenin bütünlüğünün ve emekçi halkımızın tüm sorunlarına ancak sosyalist bir düzende çözüm bulunabileceğinin bilincinde olan, işçi sınıfı bilimi doğrultusunda işçi sınıfının sendikal birliğini sağlamak için çaba harcayan, işçi sınıfı içinde yayılmasına çalışılan burjuva ideolojisine ve işçi sınıfı bilimine ters akımlara karşı mücadele ederek işçi sınıfı içinde sosyalist bilincin egemenliğini sağlamayı amaçlayan DİSK, eğitim kurumlarının demokratikleştirilmesi, bu amaçla yukardaki ivedi istemlerin gerçekleştirilmesi mücadelesinde eğitim emekçilerini etkin ve yoğun bir biçimde destekleyecektir.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu olarak, varolan eğitim düzenini ve eğitim emekçilerinin sorunlarını tartışmak ve çözüm önerileri saptamak amacıyla toplanan Demokratik Eğitim Kurultayının eğitim sorununu çok yönlülüğü, karmaşık ilişkileri ve diğer sorunlarla karşılıklı etkileşimleri içinde ele almasını, özellikle yukarıda sıraladığımız ve eğitim sürecinin demokratikleşmesine yönelik, acil istemlerin hayata geçirilmesine ilişkin kararların yanısıra genç emekçilerin, çırakların mesleki eğitim sorunları üzerinde de durmasını istiyor, Demokratik Eğitim Kurultayına başarılar diliyoruz.

Selâm yalana karşı gerçeği savunanlara!...

Selâm tüm baskılara rağmen hakim sınıfların beyin yıkama çabalarını boşa çıkartmaya uğraşan eğitim emekçilerine!...
Yaşasın Türkiye İşçi Sınıfı!...

Yaşasın İşçi Sınıfının Uluslararası Birliği!...

HALKEVLERİ GENEL BAŞKANI
AHMET YILDIZ'IN KONUŞMASI

Değerli Arkadaşlarım,

Bu benim için bir sürpriz oldu. Çünkü parti liderleriyle, DİSK'ten başka kimse konuşmayacak diye şöyle bir rahata dalmıştım. Efendim, tüm eğitim emekçileri, toplumumuzun oluşumunda, devrimci süreçte büyük katkıları bulunan öğretmenlerimizin bu kurultayında gerçekten kısa da olsa birkaç söz söylemek bana kıvanç vermektedir. Bütün 'konukları ve delegeleri saygıyla selâmlarım.

Önce tabi Halkevleriyle eğitim emekçilerinin büyük bir kesim oluşturduğu bir örgüt olarak, onlar adına da birkaç söz söyleyeceğim. Değerli arkadaşlarım, kurultay önce toplandığı koşullar bakımından; ikincisi, ele aldığı konu yönünden çok ilginç bir kurultaydır. Bugün Türkiye her yönü çok boyutlu bir oluşum ve değişim içinde. Bundan önce bir iktidar vardı. Aslında siyasal terminolojide adı —bulunur mu, bulunmaz mı— bulunması güç bir iktidar. Faşizmi belirgindi, vurgunculuğu belirgindi, çağdışılığı belirgindi, ama ondan ötesi hükümet olduğu belirgin değildi. Memleketin başkanı dahi dün, olaylar bizi aşıyor diyor yani üstlerinden aşılan bir hükümetti. Onun üstünden aşanlar Türkiye'nin çok önemli yerlerini işgal etmektedirler. Ve bu işgalin bugün savaşını veriyoruz. Değerli arkadaşlarım, eşkiyalar yatak bulmayınca eylemlerini sürdürmezler. Benim bugünkü hükümetten önce istediğim şey, eşkiya yataklarını, özellikle kent eşkiyası yataklarını temizlemesidir. Burada birtakım sözleri ben paylaşmıyorum. Hesap sorma ile kadro konusunu. Onu mecliste de söylemiştim, biraz da burda değineyim. Bir çoğulcu sistemde iktidara gelen parti, kadrosunu yerleştirecek diye bir kural yoktur. Çoğulcu sistemde iktidar parti kadrosu değildir, 3-5 yılda birkaç hükümet, hatta bir yılda birkaç hükümet değişir. Bugünkü konumuzda ağırlığı CHP olan bir hükümetin, kadrolarını Halk Partili değerlerin üslenmesi değildir.

Nedir öyleyse? Arkadaşlar, bugün Türkiye Cumhuriyeti devleti işgal altındadır. Çağa ters düşen kafalar yerleşmiş, eğitim -sizin konunuz olan- ters, laikliğe ters, çağa ters, rejime ters, haksız asalaklar üşüşmüştür. O halde bizim istediğimiz hükümetten, kadrosunu yerleştirmek değil, devleti temizlemektir. Bu kadroların tümü bir kez devletten temizlenmelidir. Hâlâ bunlar duruyor ve eylemlerini sürdürüyor.

İkincisi hesap sorma : Elbette bir siyasal iktidar karşısından hesap sormazsa, hesap sormayı da önleyemez. O halde hesap soracaklar hazırdır. Demek ki, hesap soracaklara devletin olanaklarını değil, biz hesap soracakları engellemeyiz, zaten bir Başbakan Yardımcısı da koyulmuştur, temizlik başbakan yardımcısı mı diyelim, ne diyelim? Devleti temizleme çağı, çağdışı kadroları temizlemelidir.

İşte bu ortamda kurultay toplanıyor ve bu kurultay, ne diyor «Demokratik Eğitim Kurultayı»? Bunun üzerinde anlaşmalıyız önce. Demokrasi, demokratik hangi sistemdir? Türkiye demokrasisi bir total ayak üstünde yürüyen demokrasidir. Türkiye demokrasisi, sosyal demokrasi yok Türkiye'de. Ekonomik demokrasi de yok! Sosyal demokrasi de küçük bir azınlığın oyunu halinde oynanıyor. Demek ki bir ayağı var, o da total. Biz istiyoruz ki, klâsik demokrasi de olsa şu çağda, hiç olmazsa ayağı üzerinde dursun.

Sosyal demokrasi, ekonomik demokrasi ve siyasal demokrasi birlikte olsun. İşte eğitim kurultayı önce bu deyim üzerinde, sosyal demokrasinin bilinçli olarak öğretilmesi, ekonomik demokrasinin ve siyasal demokrasinin öğretilmesini amaçlıyor. Bir kez çağımızda klâsik demokrasi bir bunalım geçiriyor. Evet, klâsik demokrasi zaten ancak ömrünü uzatabilir, ölümünü erteleyebilir. Uzun süre yaşayamaz. Çünkü bu, bilimsel bir gerçektir. Gerçek demokrasinin kendisini yokeden tohumları içindedir; sistemi nedeniyle. Kapitalist sistemde demokrasi olur mu! Hem kapitalist sistem olacak, hem demokrasi! Olanak dışıdır bu!

Demokrasinin kesimleri, eşitlik, adalet, özgürlük. Hem kapitalizm, hem eşitlik! Hem kapitalizm¹, hem adalet! Bu, sıcak buz aramak gibi birşey kaynar buz, kaynak buz olursa yaşar. Bu, aslında yaşayan bir sistem değil! Ama ne var ki, dünya bunu yaşatmak için sosyalizmden esinlendiği, ona yaşam gücü kazandıracak aşular yapıyor, bu aşularla yaşıyor. Bugün Amerika'nın en büyük doktoru geldi birinci savaştan sonra ünlü KEYNES Dr. aşı yaptı. Savaş durdu, bir sürü çelişkiler belirginleşmiş. Sosyal devlet filân, gidiyoruz. Bunu da gerçekleştirmeyen bir toplum da yaşayabilir mi?

İşte bizim bugün verdiğimiz savaşım, diyalektiğin bu aşamasını Türkiye'de gerçekleştirmektir. Hiç olmazsa bu noktaya gelelim. Ondan sonra savaşımı biz sürdürürüz, kimsenin desteğine gerek yok. Özgürlükler sağlansın, güvenceler sağlansın o aşamada. Türkiye'de demokratik bir düzeni gerçekleştirsin. İşte savaşımız bugün bu. Onun için eğitim olarak ele aldığımız zaman, eski köhnelikleri yaşatmak isteyen kültürü bile! Geçen gün Kültür Bakanlığı bütçesi görüşülürken, baktım bir konuştular. Kültürü nasıl anlıyorlar biliyor musunuz, bizim mübarek parlamenterlerin bir bölümü : «Eskilerin, köhnelerin depolanması....» Köhnelikleri depola-

eliğiniz zaman oluyor «kültür». Şimdi bu köhnelikten kurtulma aşamasına doğru gitmemiz gerekiyor. Eğitim, o halde, bu demokratik amaca yönelik. Eğitimden ne anladığımızın üzerinde durmayacağım. Aslında yeteneğimi aşar, çünkü eğitimcilerin topluluğunda konuşuyoruz. Ama özlemlerimizi dile getirmek isterim. Burada iki önerimi de sunmak istiyorum.

Bunlardan birincisi halk eğitimi, bunun üzerinde kurultayın önemle durmasını rica ediyorum. İkincisi, Türkiye'de bir çelişkili düzene, çelişkileri daha çok belirginleştirmek içiri bir kurum konmuştur, düzen onu yedi. Bu da nedir? Köy enstitüleri. Eğitim, bugün, sistemine uygun kafalar yetiştirmek istiyor, köy enstitülerinde sanıyorum ki, bir kısmı uykuya dalmışlardı, anlayamadı bunu! O düzeni değiştirici kafalar yetiştirmek istiyordu. O düzeni değiştirici kafalar yetiştirdiği zaman çakıldı, hemen onun hesabı görüldü. Bu konuyu da ben eskiden beri savunuyorum, kurultaydan ben köy enstitülerinin yeniden ele alınmasını rica ediyorum. Sonra bir güncel konuya geliyorum, bugün Türkiye'de faşizm her yönüyle tırmanıyor. Bilim adamları burda tartışırken, bence biraz eksik bıraktılar, çağdaş faşizm değil, belki çağdaş, ama aslında alaturka faşizmdir. Dünyadaki faşizme benzemez; önce aktarmacıdır, sanayi devrimini yapmadığı, güçlü olmadığı için de emperyalizmin uzantısıdır. Demek hem uzantıcıdır, hem aktarmacıdır. Onun için bizim faşistlere baktığınız zaman, dışardan aktardıkları yüzlerine yansıdığı için, aynaya bakıyor, ben faşist değilim diyor, kendinden korkuyor aynaya bakan akıl hastası gibi. İşte Türkiye'nin alaturka faşizmi bu. Yani dünyadaki faşizmden çok daha rezil, çok daha aşağılık. Bu faşizmden bugün en önde kurtarılacak olan yer, Türkiye'nin emniyetidir. Mülki yönetimidir, milli eğitimidir. Bunlar henüz yeterince kurtulmadığı için kurtarılmasını istiyoruz.

Bakın nasıl söylüyorlar çıkıyorlar da, efendim işte şu danıştay kararını bırakın da, biz yine okulumuzda yerleştiğimiz yuvalarımızı sürdürüelim. Danıştay kararını bırakın diyebilecek kadar Milli Eğitim Bakanının önüne geliyorlar. Emniyette son günlerde görüyorsunuz, suçlular biraz yakalanmaya başladı. Demek ki bir değişim var. İşte bütün bunlar, bu dönemin bize yönelttiği görevler olarak görmekte olduğum için kısaca değinmek istedim.

Arkadaşlarım, kuşkusuz ulusal eğitimin bu kurultayı, bütün konulara çok yönlü çözümler düşünecek. Biz de delegelerimizle elimizden gelen katkıda bulunacağız. 'Bu saatte aç midelere fazla şey söylemek iyi olmayacağı için sözlerimi bitirmek istiyorum. Hepinize, bir kültür ve eğitim örgütü olan, üyelerinin büyük bir kesimi de eğitim emekçilerinden oluşan Halkevleri adına ve kendi adıma saygı ve sevgiler sunarım.

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYINA GELEN M E S A J L A R

SAYIN* GÜLTEKİN GAZİOĞLU

TÖB - DER GENEL BAŞKANI
ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı için çağrınıza teşekkür ederim. Yoğun hükümet çalışmaları nedeniyle katılamayacağıma üzgünüm.

Ulusal eğitimin ülkemizde yeniden demokratik bir yaklaşımla ele alınacağı bir dönem başlarken, düzenlediğiniz kurultayın çok yararlı olacağına ve çalışmalarımıza ışık tutacağına inanıyorum.

Değerli öğretmenlerimize ve Kurultayınıza başarılar dilerim.

Saygılar sunarım.

BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

SAYIN GÜLTBKİN GAZİOĞLU

Bulvar Düşün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yam 101/A
Maltepe — ANKARA

Partimiz MYK toplantıları nedeniyle çok önemli gördüğüm ve çok ilginç olacağına inandığım Demokratik Eğitim Kurultayı'na üzülecek katılamıyorum. Yaşadığımız koşullarda, bütün ağırlığıyla gündemde olan demokratik eğitim konusunda Kurultayınızın aydınlatıcı sonuçlara varacağı inancıyla içten selâm ve saygılarımı sunarım.

BEHİCE BORAN
TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI

SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU

TÖB-DER GENEL BAŞKANI
ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı'na çağrınız için içtenlikle teşekkür ederim. Önemli bir toplantı nedeniyle Kurultayınızın açılışına katılamadığıma üzgünüm. Kurultayın diğer günlerdeki çalışmalarına katılarak izlemeye çalışacağım.

Kalkınmamızı sağlayacak insan unsurunu hazırlamayı ilk görev olarak yüklenmiş eğitim sistemimizi çağımızın istemlerine göre, geliştirebilmenizde Demokratik Eğitim Kurultayı'nızın önemli katkıları olacağına inanıyorum.

Demokratik eğitimin gerçekleştirilebilmesi, öncelikle eğitim sisteminin temel ögesi 'Olan öğretmenin özgür olmasına, özgür düşünceli olmasına bağlıdır.

Düşünce, anlatım ve eleştiri özgürlüğünün, özgürlükçü demokrasinin temel kurab olduğu gerçeğini gençlerimize benimseterek, farklı görüşlere saygılı olmayı öğretmek, gençlerimiz arasındaki düşmanlık duygularını temelden enleyebileceğimiz ve ulusal birliğimizi güçlendirebileceğimiz kanısındayım.

Gençlerimizin özgürlük içinde demokrasinin ve çağdaş bilimin gereklerine göre eğitim görebilmelerini sağlamada öğretmenlerimize büyük görevler düşmektedir.

Eğitim sistemimizin içinde bulunduğu ciddi sorunları sağlıklı çözüme kavuşturacak güç kaynağı öğretmen toplumdur.

Öğretmenlerimizin görüşlerini yansıtacak olan Demokratik Eğitim Kurultayı çalışmalarınıza başarılar diler, Kurultaya katılan üyeleri ve meslektaşlarımı yürekten selâmlar, saygılar sunarım.

MUSTAFA ÜSTÜNDAĞ,,
Cumhuriyet Halk Partisi
Genel Sekreteri

SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB-DER GENEL BAŞKANI

Bulvar Düşün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı'na katılmadığım için üzgünüm. Çalışmalarımız sonucu, ülkemizin eğitim sorunlarına doğru tanımlar konulacağı umuyorum. Eğitim • öğretim kurumlarımızda öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamak ve buraları, siyasal örgüt ayrımı sözkonusu olmaksızın, güncel politikadan arındırmak amacımızdır. Bu konuda öğretmenlerimize de düşen görevler vardır. Sizler birbirini seven, Atatürk ilkelerini ve demokratik anlayışı benimsemiş, insan haklarına saygılı, barış ve özgürlük içinde yaşayabilen, kuşaklar yetiştirmekle ulusumuza büyük hizmetler yapmış olacaksınız. Ders programları ve ders kitaplarının bilimsel ve çağdaş görüşleri yansıtmaları, sanayileşen ve kentleşmeye yönelmiş toplum yapımıza uygun bir eğitim kesinleşince, bu konuda da çalışmalara başlayacağız. Tüm öğretmenler ve öğrenciler hep birlikte, güzel, aydınlık günler göreceğiz. Sizlere olumlu çalışmalar ve başarılar dilerim.

NECDET UĞUR
MİLLİ EĞİTİM BAKANI

SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB - DER GENEL BAŞKANI

Yoğun çalışmalarım nedeniyle aranızda bulunamıyorum. Başarılar diler, saygılar sunarım.

GÜNDÜZ ÖKÇÜN
DIŞİŞLERİ BAKANI

SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB - DER GENEL BAŞKANI
ANKARA

Baki davetinize teşekkür ederim. Demokratik Eğitim Kurultayı'na başarılar diler, saygılar sunarım.

SALİH YILDIZ
DEVLET BAKANI

SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB - DER GENEL BAŞKANI
ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı'na ait davetinize teşekkür eder, başarı dilekleriyle, saygılarımı sunarım.

GÜNEŞ ÖNGÜT
ULAŞTIRMA BAKANI

TÖB-DER KURULTAY BAŞKANLIĞINA
Maltepe • ANKARA

Kurultayınızın Türk eğitimine olumlu katkılarda bulunacağına güveniyorum. Başarılar diler, saygılar sunarım.

KENAN BULUTOĞLU
İŞLETMELER BAKANI

SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB - DER GENEL BAŞKANI

Eğitim; çağın gerçeklerine uygun olarak insanın özgürleşmesinde ve toplumla bütünleşmesinde en etkin süreçlerden birisi olmak durumundadır. Demokratik eğitim, demokratik bir sistemin ayrılmaz bir parçasıdır. Kurultayımız topluma yararlı ürünleri olacağı inancı ile, sizi ve çalışmalara katkıda bulunan arkadaşlarımızı peşinen kutlar, saygular sunarım.

AHMET TANER KIŞLALI
KÜLTÜR BAKANI

SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB-DER GENEL BAŞKANI, Makina Müh. Odası
ANKARA

TÖB-DER'in düzenlediği Demokratik Eğitim Kurultayı için gönderdiğiniz davetiyeye teşekkür ederim. Yoğun çalışmalarım nedeniyle aranızda bulunamayacağım. Kurultayın başarılı geçmesini diler, saygılar sunarım.

MEHMET CAN
ADALET BAKANI

TÖB-DER DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI BAŞKANLIĞI

Davetinize teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar diler, tüm üyelere saygı ve selâmlarımı sunarım.

METE TAN
SAĞLIK BAKANI

SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB-DER GENEL BAŞKANI
ANKARA

Davetinize teşekkür eder, yoğun çalışma içinde olduğumdan Demokratik Eğitim Kurultayı'na icabet edemeyeceğimi bildirir, hayırlı ve uğurlu olmasını diler, saygılar sunarım.

HİLMİ İŞGÜZAR
SOSYAL GÜVENLİK BAKANI

SAYIN MUSTAFA DÜZGÜN
TÖB-DER GENEL SEKRETERİ

Bulvar Düşün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A.
Maltepe — ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı'mza başarılar diler, saygılarımı sunarım.

YÜKSEL ÇAKMUR
GENÇLİK VE SPOR BAKANI

TÖB-DER'in düzenlediği Demokratik Eğitim Kurultayı münasebetiyle göndermiş olduğunuz nazik davetiyenize çok teşekkür ederim. Yoğun çalışmalarım nedeniyle katılamayacağım için üzgünüm. Hayırlı olmasını diler, saygılar sunarım.

ŞERAFETTİN ELÇİ
BAYINDIRLIK BAKANI

TÖB-DER DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI OTURUM BAŞKANLIĞI
Bulvar Düşün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A

Eğitim yapımızın ırkçı - şoven bir özden arındırılarak demokratikleştirilmesine büyük katkıda bulunacağı inancıyla, Eğitim Kurultayı çalışmalarında başarılar diler, dostça selâmlarımızı iletiriz.

KIBRIS TÜRK ÖĞRETMENLER
SENDİKASI ADINA
YILSAY BERLASOĞLU

**DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI
BAŞKANLIK DİVANINA
ANKARA**

Sayın Başkan;

Demokratik Eğitim Kurultayı çalışmalarını Türkiye öğretmen hareketinin demokratik mücadelesinin yeni bir adımı olarak görmekteyim.

Bu çalışmalarınızın eğitimin demokratikleştirilmesi ve sendikal örgütlenme mücadelenizde önemli bir aşama olduğuna olan inancımın yanı sıra ülkemizde demokratik hakların geliştirilmesi yolunda da başarılı bir adım olacağına inancım tamdır. Çalışmalarınızda başarılar diler, Türkiye Yazarlar Sendikası olarak çorbanızda bir nebze tuzumuz bulunursa bundan mutluluk duyacağımızı açıklamaktan kıvanç duyarım.

Saygılarımla.

**AZİZ NESİN
TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI
GENEL BAŞKANI**

**DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI
BAŞKANLIĞINA
ANKARA**

Sömürü, baskı ve zulme karşı verilen mücadelelerde, bugüne dek; devrimci demokrat, ilerici öğretmenlerimiz ve örgütleri TÖB-DER ile omuz omuza saf tutarak payımıza düşen görevleri yerine getirmeye çalıştık.

Bunun önümüzdeki günlerde de güçlenerek süreceğine inanıyorum.

Bu inançla, ülkesinin ve emekçi halkının çıkarlarını savunan mühendis ve mimarlar adına; Kurultay'a başarılar diler, tüm katılanları selamlarım.

Saygılarımla.

**Teoman ÖZTÜRK
TMMOB Başkan**

**DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI (DEK.)
OTURUM BAŞKANLIĞINA,**

Emperyalizme bağımlı geri kapitalist zincirin halkalarından biri olan Ülkemizde alabildiğine keskinleşen «Sınıf Mücadelesinin» ekonomik - demokratik platformunda «anti-faşist, anti-emperyalist) doğrultuda eğitim emekçilerinin yığımsal örgütü olan TÖB-DER'in verdiği mücadele Ulusal ve uluslararası düzeyde büyük saygınlık kazanmıştır.

Biçimde Ulusal, özde emekten yana bir eğitim dizgesinin kararlı savunucusu olan TÖB-DER, bu doğrultuda, bu amaçların sistematize edileceği, şimdi çalışmalarını sürdürmekte olan bir DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI düzenlemiştir.

Bu kurultay tüm Demokrasi saflarını ilgilendiren, ileri bir adımdır. Türkiye eğitim tarihinde önemli bir yer tutacaktır.

İlköğretim kesiminde görevli olan tüm ilkokul eğitim emekçilerinin ekonomik • sosyal bir örgütü olan İLKOKUL ÖĞRETMENLERİ SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM SANDIĞI Genel Yönetim Kurulu olarak DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI'na, örgütümüz TÖB-DER'e bu doğrultuda yapacağı çalışmalarında başarılar diler, DEK'in tüm Demokrasi saflarına önemli kazanımlar getirmesi dileğiyle Saygılar sunarız.

İLKOKUL ÖĞRETMENLERİ
Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı
Genel Yönetim Kurulu A.
İsmail Başbuğ
Genel Başkan

TÖB-DER GENEL BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı çağrınızı aldık. Derneğimizin düzenlediği «Türkiye'de Kamu Gelirleri» konulu «Tartışmalı Toplantının» aynı gün ve saate rastlaması nedeniyle kurultayınıza katılamadık. Elde olmayan nedenlerden doğan bu çakişma bizleri üzdü. Ancak, bu çakişmanın sevindirici bir yam da bulunmaktadır. Sizler eğitimin demokratikleştirilmesi sorununu, bizler çalışanların vergi yükünü kitlelere aktarmakla önemli birer görev yapmış oluyoruz.

Dünyada barışın, ülkemizde demokrasi ve bağımsızlığın gerçekleşmesi için verdiğiniz onurlu kavgayı destekliyor, kurultayınıza başarılar diliyor, eğitim emekçilerini saygıyla selâmlıyoruz.

Musa Özdemir
Sayıştay Denetçileri Derneği Başkanı

TÖB-DER'in düzenlemiş olduğu «DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI» na,

Sömürü düzeninin savunucularının, çıkarıcıların ve işbirlikçilerinin iktidarlarının tüm baskılarına rağmen TÖS'ün gerçekleştirdiği «BÜYÜK EĞİTİM KURULTAYI» gibi, TÖB-DER'in düzenlediği «DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI» mn da başarıya ulaşacağı inancım: Kurultay idarecilerini, tartışmacıları ve iştirak edenleri saygıyla selâmlarım.

Yurt dışında çalışmak zorunda bıraktırılmış olan, daha doğrusu «Döviz yurmurtlayan tavuklar» gözüyle bakılan bizlerin sorunlarına bu güne kadar ciddi olarak eğilen, çözüm arayan çıkmadı. Başka bir deyişle: Bizlerin görüşleri alınmadan, turistik geziler sırasında masa başında bizler adına konuşanlar ve karar alanlar çok oldu. İlân ettiler iri iri puntolarla «Yurt dışında çalışan işçilerin tüm sorunları için çalışmalar yapılmış ve sonuca varılmıştır.» Hangi çalışma? Hangi

sonuç? Evet, sonuca varılmıştır: Var olan sömürü yurt içinde olduğu gibi, yurt dışında da gittikçe katmerleşmektedir. İşte bu gerçeği gören yurt dışında çalışmak zorunda bıraktınlan işçiler «Hak verilmez, alınır» mış diyerek örgütlendiler. Federasyonlar kurdular. Özellikle Batı Almanya'da çalışan işçilerimizin örgütlerinin, çatısı altında toplandıkları FİDEF (Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu) İşçi sorunlarına el attı. En önemli sorunlardan biri şüphesiz, yurt dışında çalışan işçilerin çocuklarının Eğitim - Öğretim sorunları idi. Bunun için 11 - 12 Şubat 1978 tarihinde» Yurt dışında çalışan işçilerin ve çocuklarının Eğitim - Öğretim sorunlarını görüşecek «Eğitim Kurultayı» m düzenledi. Bu kurultaya, öğretmenleri, öğrencileri, velileri, gençleri ve idarecileri davet etti. Bu davete TÖB-DER Genel Başkanının katılması, kurultayımızı «Demokratik Eğitim Kurultayı» nın devamı haline getiriyor ki «Çalışanlar Kurultayı» na götürülecek önerilerde bir noksanlık kalmıyor.

TÖB-DER'in yurt dışında çalışmak zorunda bıraktırılan işçilerin, çocuklarının ve gençlerin katılmadıkları, seslerini duyurmadıkları ve onların eğitim - öğrenim sorunları ile haşn* - neşir olan öğretmenlerin görüşlerini bildiremedikleri «Demokratik Eğitim Kurultayı» gündemine «Yurt dışında çalışanların Eğitim sorunları» maddesini almaması, tüm kuruluşlara ve iktidarlara örnek olacak bir tutumdur.

Müsaadenizle ben şöyle diyeceğim: TÖB-DER'in tertip etmiş olduğu «DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI» 4 - 10 Şubat tarihlerinde Ankara'da yapılmış ve FİDEF'in girişimi ile 11 - 12 Şubat'ta Batı Almanya'da devam ederek başarıya ulaşmıştır. Ulaşmıştır diyorum, çünkü bu sonuçtan şüphem yok.

Öğretim ve Eğitim sorunlarını işçi sınıfı bilimi ışığı altında inceleyerek sonuca varacak olan Kurultaylarımıza tekrar başarı diler, saygılar sunarım.

FİDEF
(Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu)
Yönetim Kurulu Üyesi
Ahmet Kaya Turan

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI
OTURUM BAŞKANLIĞINA

Bulvar Dügün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Emekçi halkımızın bir parçası olarak, aynı koşullar içinde, onunla birilikte sömürü düzeninin tüm baskılarına göğüs geren bilinçli, devrimci meslektaşlarımızın gerçekleştirdiği Demokratik Eğitim Kurultayı'na, aynı yoldaki Derneğimiz adına işçi sınıfı bilimi doğrultusunda başarılar diler, selâm, saygı, sevgiler sunarız.

17 Nisan Köy Enstitülerini Sevenler Derneği Adına
HÜRREM ARMAN
ŞERİF TEKBEN

TÖB-DER DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI
DİVAN BAŞKANLIĞINA

Emperyalizme ve oligarşiye karşı verilen eğitimin demokratikleştirilmesi mücadelesinin gerçek anlamda çözümünün halkın kendi iktidarıyla olacağına bilincinde olarak, eğitimin demokratikleştirilmesi mücadelesinde bir adım olan Demokratik Eğitim Kurultayı'na başarılar dileriz.

DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ
FEDERASYONU
ADINA
AYŞE PEKDEMİR

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI
BAŞKANLIĞINA

Yönetim Kurulumuzla birlikte katılmaktan kıvanç duyduğumuz Kurultaya yürekten başarılar dileriz.

Dr. M. Fevzi ÖZ
TÜM İLKÖĞRETİM MÜFETTİŞLERİ DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Türkiye Eğitim emekçilerinin güçlü ve tek Demokratik kitle örgütü TÖB-DER' in düzenlemiş olduğu Demokratik Eğitim Kurultayı'nın halklarımızın; emperyalizme, faşizme, sömürgeciliğe, ve her türlü feodal gericiliğe karşı verdikleri mücadeleye daha da katkılarda bulunacağı inancıyla: Sömürüye, zulme, baskıya, ırkçılığa, asimilasyona, ve her türlü gericiliğe karşı mücadelenizde başarılarınızın sürekliliğini dileriz.

Kurultayınızın halkımız üzerinde uygulanan sömürgeci eğitim teşhir ederek, demokratik eğitimin ana hatlarını çizmek yolunda göstereceği özverili gayretlerini kutlar çalışmalarınızda başarılar dileriz.

DEVRİMCİ HALK KÜLTÜR DERNEĞİ
ADINA
HAZIM KILIÇ

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI DİVAN BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Emperyalizme yarı - bağımlılık ilişkileri ağı içinde, işbirlikçi - tekelliliğin gerçekleştirdiği ve onun uyguladığı faşizmin tüm emekçilere saldırdığı, kan pahasına

kazanılmış cüz demokratik hak ve özgürlükleri bile gaspa yöneldiği ülkemizde; sorunlarımızın çözümünü herhangi bir burjuva iktidarından beklemeyiz;. Kazanılmış ya da uğruna mücadele ettiğimiz demokratik hak ve özgürlüklerimiz şu ya da bu burjuva iktidarın değil, devrimci güçlerin faşizme, kapitalizme ve her türlü gericiliğe karşı yürüttükleri sosyal mücadelenin teminatı altındadır. Bundan dolayı, toplumun küçük - burjuva aydın kesiminden olan eğitim emekçilerinin, «eğitimin demokratikleştirilmesi» uğruna yürüttükleri mücadele, işçi sınıfının yürüttüğü devrim mücadelesinin bir parçası durumuna gelmiştir.

Eğitim ve eğitim emekçilerinin sorunları; işçi sınıfı ve yoksul köylülük temel ittifakında, diğer emekçi sınıf ve tabakaların desteğiyle gerçekleşecek olan; fabrikaların, tarlaların, siyasi iktidarın, her şeyin emeğin olacağı, anti - faşist, anti • kapitalist DEMOKRATİK DEVRİM'le gerçek çözüme ulaşacaktır.

Çalışmaları bu doğrultuda ele almaya çağırır; Kurultaya başarılar dileriz.

KAHROLSUN FAŞİZM VE IRKÇI - ŞOVEN, ASİMİLASYONCU BURJUVA EĞİTİM SİSTEMİ!

FABRİKALAR, TARLALAR, SİYASİ İKTİDAR, HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

YAŞASIN İŞÇİLERİN, YOKSUL KÖYLÜLERİN, ÖĞRETMENİN, GENÇLİĞİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ.

**GENÇ EMEKÇİLER BİRLİĞİ ADINA
GENEL BAŞKAN
HALÛK KORKMAZ**

**TÖB-DER DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI
DİVAN BAŞKANLIĞINA**

Emekçi halkımızı emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede bilinçlendirme uğraşı veren öğretmenlerin çeşitli sorunlarını, halkımızın bu mücadeledeki eğitim sorunlarını ve çözüm yollarını dile getirecek olan Demokratik Eğitim Kurultayı'nıza başarılar dileriz.

**ANKARA KADINLAR DERNEĞİ ADINA
ZEYCAN KOÇ**

TÖB-DER

**Bulvar Düğün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA**

TÖB-DER, Demokratik Eğitim Kurultayı ülkemizi çağdışı karanlıklara götüren güçlere karşı demokrasi, özgürlük için verdiğimiz mücadelenin devamı olan Demokratik Eğitim Kurultayı'nıza başarılar diler, yanınızda olduğumuzu bildiririz.

**TÜRKİYE KÖY İLKOKULLARINA
YARDIM DERNEĞİ — İSVİÇRE**

TÖB-DER EĞİTİM KURULTAYI

**Bulvar Düşün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA**

Kurultayınızda eğitim ve öğretim konuları üzerinde çok anlamlı tartışmalar sürerken, eğitim kurumlarında çalışan tüm kafa ve kol emekçilerinin de grevli - toplu sözleşmeli sendikal müzadelesinin gündeme alınması gerektiği kanısındayız. Bu saygıdeğer uğraşınızı sonuna dek destekleyeceğimizi bildirir, tüm çalışmalarınız için başarılar dileriz.

**NIHAT EMEKSİZ
SOSYAL - İŞ SENDİKASI
İSTANBUL ŞUBE BAŞKANI**

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI OTURUM BAŞKANLIĞINA ANKARA

Eğitim - Öğrenim kurumlarına yerleştirilen faşist kadroların görevlerinden uzaklaştırılması ve öğrenci adı altında alman Ülkü Ocaklı militanların ayıklanmasının güncel bir görev olarak karşımızda durduğu bir dönemde başlayan Kurultayınızın, eğitim özgürlüğü ve can güvenliğinin sağlanması yolunda,

İşbirlikçi - tekelci sermaye tarafından dayatılan ırkçı - şoven - gerici eğitim ve bu içerikle hazırlanan ders kitapları yerine, demokratik bir işleyiş içinde, ulusal, barış ve dostluğu geliştirici, çağdaş bilime uygun, ve üretime yönelik bir eğitimin uygulanması ve bu amaçla ders kitaplarının yeniden düzenlenmesi için,

MG tarafından eğitim ve öğrenim kurumlarına yerleştirilen gerici - faşist kadroların görevlerinden uzaklaştırılarak bu görevlere ilerici - demokrat eğitimcilerin getirilmesi ve,

Eğitim Enstitüleri ve diğer meslek okullarına, yönetmeliklere aykırı olarak ve Danıştay kararlarına rağmen alınan faşistlerin okullardan uzaklaştırılarak yerlerine, giriş sınavlarını kazanan öğrencilerin alınması konusunda,

Somut kararların alınacağına olan inancımızı belirtir, bu kararların hayata geçirilmesinde yetkililerin tekrar uyarılması ve ilerici kişi ve kuruluşların işbirliği içinde hareket etmesi gerektiğini bildirir, başarılar dileriz.

**Tüm Sağlık Personeli Derneği
Merkez Yürütme Kurulu**

**TÖB-DER EĞİTİM KURULTAYI
Bulvar Düşün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA**

Özel Kültür Lisesi'nde sendikalaşma eylemi içinde bulunan öğretmen, işçi ve

memurlar adına grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelenizde başarılı olmanızı diler, saygılarımızı sunarız.

Özel Kültür Lisesi'nde Sendikal
mücadele veren işçi, Memur,
Öğretmenler Adına
SAHABETTİN AYTOLU

DEK DÜZENLEME KURULU BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Emekçi kitlelerin hak ve özgürlüklerinin gerçekleştirilmesi, eğitimin baskıcı, ırkçı - şoven içerikten ve sömürgeci uygulamalardan arındırılarak gerçekten demokratikleştirilmesine büyük katkılarda bulunacağı inancımızla, TÖB-DER'in Demokratik Eğitim Kurultayı'na ve de tüm TÖB-DER'li kurultay delege ve üyelerine demokrasi, bağımsızlık, barış ve özgürlük mücadelelerindeki kararlı tavırlarım yürekten alkışlar, nice başarılar dileriz.

ÖZGÜRLÜK YOLU DERGİSİ
ve
ROJA WELAT GAZETESİ

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI
ANKARA

Demokratik öğretmen hareketinin temsilcisi TÖB-DER'in demokratik eğitim mücadelesini somutlayan bu kurultay, eğitimin demokratikleştirilmesi uğraşısının önemli bir halkasıdır. Ve ayrıca, ülkemizdeki demokrasi mücadelesinin de önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Demokratik Eğitim Kurultayı, eğitimin ve öğretmenlerin sorunlarının irdelenmesiyle, genel demokrasi mücadelesine de önemli katkılar getirecektir.

Kurultay, biz kadınlar için de büyük bir önem taşıyor. Konuları bizlerin demokratik taleplerine uygun düşüyor.

Biliniz ki; ülkemizdeki kadınların üçte ikisi gibi büyük bir bölümü okur - yazar değildir. Onlar cehaletin karanlıklarına terk edilmiştir. Çünkü Türkiye'de ege-men sınıflar, kadınların eğitilmiş işgücüne ihtiyaç duymamaktadır. Kadın emeği, nitelik gerektirmeyen, üretici olmayan ve örgütlenmenin geri olduğu işkollarında, kapitalist için ucuz işgücü kaynağıdır, uysal bir köle emeğidir. Kadınların eğitim sorunları, sömürünün hakim olduğu toplumlarda ezilen cins olmanın bir sonucudur. Bu şartlar içinde, kadınların eşitlik mücadelesinin bir parçası olmak, eğitim sorunları «Eğitimde fırsat eşitliği» istemini getirmektedir.

Kadınların eğitim sorunlarının çözümü doğrultusunda yürütülen mücadele eğitimin demokratikleştirilmesinin bir parçasıdır.

Demokratik Eğitim Kurultayı'nda «Kadınların Eğitim Sorunları» mn irdelenecek bir konu olarak belirlenmiş olması, eğitimin demokratikleştirilmesinin bir

ögesi ve emekçi kadın yığınlarının demokratik talebi olarak büyük önem taşımaktadır.

Demokratik eğitim mücadelesinde, kadınlara eğitimde fırsat eşitliği sağlama yolunda yürütülen mücadelenin başarıya ulaştırılması ise önemli bir kazanım olacaktır.

Demokrasi mücadelesinin bir platformu ve eğitimin demokratikleştirilmesi mücadelesinde önemli bir adım olacağına inandığımız DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI'na başarılar dileriz.

DEMOKRASİ - BARIŞ - EŞİTLİK MÜCADELESİNDE
KADIN DAYANIŞMASI
GAZETESİ

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI
DÜZENLEME KURULU BAŞKANLIĞINA
ANKARA

Eğitim sistemimizin bütün yönlerini araştırarak, bilimsel çözümlemesini yapacak, eğitimin demokratikleştirilmesi için perspektif çizecek olan Demokratik Eğitim Kurultayı'nı devrimci coşkuyla selâmlarız.

Sömüren ve sömürülen sınıfların varolduğu; bir ulusun, tüm ulusal demokratik haklarının gaspedilerek ezildiği, kapitalist bir toplumda yaşıyoruz. Ve eğitim sistemi de böyle bir düzenin gereği olarak, anti - demokratik, şoven, gerici, ırkçı ve özümlemeci; burjuvaziye hizmetkâr yetiştirme amacına yönelik olacaktır. Ve ücretli köleliği ifade eden kapitalist üretim ilişkileri varoldukça da eğitim, burjuvazi için «demokratik», emekçi halklar için de «anti - demokratik» olacaktır! Ama işçi sınıfının ve emekçi halkın çıkarlarına yönelik bir eğitimin ancak sosyalizmde olacağı gerçeği, yaşadığımız burjuva düzen çerçevesinde daha demokratik bir eğitim için hiçbir şey yapamayacağımız anlamına gelmez!

İçinde yaşadığımız özgürlük mücadelesinin şu aşamasında, sosyalist hareketin bölünmüşlüğü'nün giderilerek; işçi sınıfının ideolojik, politik, örgütsel birliğinin sağlanacağını; merkezi siyasi otoritenin Öncülüğünde; proletaryamn, tüm emekçiler ve eğitim emekçileriyle HALK DEMOKRATİK İKTİDARINI kuracağını biliyoruz.

Proletaryamn öncülüğünde tüm emekçilerin ilkeli siyasi ittifakı olan Halk Demokratik Cephesinin oluşturularak halk iktidarının kurulması doğrultusunda verilen BAĞIMSIZLIK - DEMOKRASİ • SOSYALİZM mücadelesinin bir parçası olarak eğitim de demokratikleştirilebilir.

Kurultayınızın bu doğrultuda eğitim emekçilerinin grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkının alınması; eğitimin halktan yana demokratikleştirilip, bilimsel bir içeriğe kavuşturulması; Doğu emekçi halkına kendi ana dilinde okuma yazma hakkının sağlanması yolunda önemli bir aşama olduğuna, bu yola ışık tutacak kararlar alacağına inanıyoruz.

Bu bilinç ve inançla, Demokratik Eğitim Kurultayı bildirgelerini basan biz Halkevi Matbaası basın işçileri olarak Demokratik Eğitim Kurultayının başardı

geçmesini diler, eğitim emekçisi kardeşlerimize emperyalizme, tırmanan faşizme, MC'ye ve tüm anti - demokratik baskılara karşı verdikleri İŞ, EKMEK, HÜRRİYET SAVAŞINDA beraber olduğumuzu bildirir; birlik, dayanışma duygularımızı iletiriz.

TÜM ÇALIŞANLARA GREVLİ - TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI!

141 - 142'YE HAYIR!

GERİCİ • İRKÇİ • ŞOVEN - ASİMİLASYONCU EĞİTİME SON!

FAŞİZME GEÇİT YOK!

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ - HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

YAŞASIN SOSYALİZM!

**HALKEVLERİ BASİMEVİ
BASIN PROLETERLERİ ADINA
BAŞTEMSİLCİ
SAKİR AVCI**

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI BAŞKANI

**Bulvar Düğün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA**

Devrimci uğraşlarınızda başarı dileklerimi sunar, kıymetli emek ve mesailerini harcayan kongrenizin sayın yöneticilerini, sunucularını, konuklarını ve tüm üyelerini saygıyla selâmlarım.

**BEKİR ÖNDER
ADİYAMAN**

**SAYIN GÜLTEKİN GAZİOĞLU
TÖB-DER GENEL BAŞKANI**

**G. M. K. BULVARI 14/1
Maltepe — ANKARA**

Demokratik Eğitim Kurultayı, devrimci atılımını gerçekleştirenleri içtenlikle kutlar, başarılar diler, sevgiler sunarım.

HÜRREM ARMAN

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI BAŞKANLIĞINA

Kurultay çalışmalarınızın her yönden olumlu geçmesini diler, dernek ve sendika olarak, her zaman yanınızda olacağımızı kıvançla bildiririm. Sevgili öğretmenlerimiz, Türk sineması emekçileri, sanatçıları adına tümünüzü candan kucaklarım.

FİKRET HAKAN

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI

Gazi Mustafa Kemal Bulvarı, Emlak Kredi Bankası Yanı
Bulvar Düğün Salonu No. 10]
Maltepe – ANKARA

Bütçe karma komisyonunda benimsenen ekders ücretleri konusu ilkökul öğretmenlerini kapsamaktadır. Örgütümüzün bütünlüğünü zedeleyecek olan bu durumun düzeltilmesi konusunda, kurultayınızın gerekli girişimlerde bulunması, Türk eğitim emekçilerine en büyük hizmet olacaktır. Kurultayınıza başarılar dilerken, bu durumun, yurt sathına, yankı uyandıracak biçimde ele alınmasını örgütümüz adına arz ederiz.

TÖB - DER Kütahya Şubesi

DEK BAŞKANLIĞINA

Bulvar Düğün Salonu, G.M.Kemal Bulvarı 101/A
Maltepe - ANKARA

Ülkemizde, demokratik eğitime öncülük edecek TÖB-DER'in eğitim kurultayına başarılar dilerken, hükümetin, örgütümüzün her kademesindeki öğretmen için 85 liralık ekders ücreti istemine karşı çıkarak, örgütümüzün içinde grupçukların oluşmasına neden olacak uygulamasının, kurultay divanınca protesto edilmesini, bu konuda örgütümüzün koyacağı her türlü direnişi içten destekleyeceğimizin bilinmesini rica ederim.

HÜSEYİN KÖK
Osmaniye TÖB-DER Başkanı

DEK. Başkanlığına

G.M. Kemal Bulvarı, Bulvar Düğün Salonu 101/A,
Maltepe-ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı'nın eğitim emekçilerinin yararına hak, halkımızda yararlı çalışmalar yapacağına inanıyoruz. Çalışmalarınızın başarılı geçmesini diliyoruz.

TÖB-DER Beykoz Yönetim K.

Oturum Başkanlıklarına

Bulvar Düğün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe – ANKARA

DEK'in hazırlanmasında emeği geçen eğitim emekçilerine, seçkin bilim adamlarına, uğraşları için başarılar diler, devrimci selâmlarımızı iletiriz.

CEMİL COŞKUN
TÖB-DER Mut Şubesi Yönetim Kurulu Başkan

DEK Oturum Başkanlığına
ANKARA

Kurultayın başarılı geçmesini diler, tüm üyelerimizle yanınızda olduğumuzu bildirir, saygılar sunarız.

BEKİR UÇAR
Mucur TÖB-DER Şb. Başkan

DEK Divan Başkanlığına
G. M. Kemal Bulvarı
ANKARA

1978 Malî yılı bütçe plan komisyonunda ortaöğretim için kabul edilen 60 TL. ders ücretinin, ilkokul öğretmenlerine de verilmesi için gerekli girişimlerinizi bekler, saygılar sunarız.

TÖB-DER Çivril Şubesi

TÖB-DER Demokratik Eğitim Kurultayı
Bulvar Dügün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı'mın eğitim emekçilerine ve halkımıza yararlı geçmesini diler, son bütçe karma komisyonunda ilkokul öğretmenleri aleyhine gelişmekte olan kararların düzeltilmesi için genel merkezin etkin çabalarını sürdüreceğine inanıyoruz. Kurultayın ilkokul öğretmenlerine de, ekders ücreti gereğinin dile getirilmesini ve bu verilmiş kararın kınanmasını tüm devrimci selâmlarımızla istemekteyiz.

TÖB-DER Seydişehir Şubesi

DEK Başkanlığına
Bulvar Dügün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

1978 Yılı Karma Bütçe Komisyonunda Milli Eğitim Bakanlığı bütçesinde ortaöğretim ve ilköğretim kurumları çalışanları arası eşitsizce yapılan ücret ayarlamaları şubemizde önemli tartışmalara neden olmaktadır. Komisyonunda yapılan bu ücret ayarlamalarının, öğretmen örgüt bütünlüğünü bozucu amaçla yapıldığına inanmak istemiyorlar.

Kurultayda, ilköğretim kurumlarında çalışanlar için 18 saat mesai karşılığı kalan derslerin ücret karşılığı olmasının tartışılması gereklidir. Ayrıca lise ve ortaokul öğretmenlerinin zorunlu ve ücretli ders saatlerinin eşit tutulması, bunların sağlanmadığı için gerekli girişimlerin yapılması, kurultayda tartışılması dileğiyle başarılar dileriz.

Hüsnü GÜZEL
TÖB-DER Fethiye Şubesi

Bulvar Düğün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı'nın faşizme, emperyalizme, şovenizme karşı verilen devrimci mücadelenin bir parçası olduğu inancındayız. Eğitim Enstitüsü imtihanlarının iptali, verilen danıştay kararlarının uygulanması doğrultusunda demokratik güçlerin harekete geçirilmesi ve bu konuda eylem kararlarının alınması dileğiyle...

TÖB-DER Sinop Şubesi,
TÖB-DER Gerze Şubesi,
TÖB-DER Erfelek Şubesi,

TÖB-DER Ayancık Şubesi
TÖB-DER Türkeli Şubesi
TÖB-DER Boyabat Şubesi

D. E. K. Başkanlığına

Bulvar Düğün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Türk Milli Eğitiminin gerçek niteliğe kavuşmasında büyük katkısı olacak kurultayımızın çalışmalarında başarılar dileriz.

Nazilli TÖB-DER Şubesi

D. E. Kurultayı Başkanlığına
ANKARA

3. Olağan Genel Kongre'mizin en önemli kararı olan Demokratik Eğitim Kurultayını en etkin şekilde düzenleyen genel yönetim kurulumuzu kutlar, kurultayın demokratik eğitim savaşımıza somut, sağlıklı ilkeler getirmesini diler, saygılar sunarım.

OSMAN ARSLAN
TÖB-DER Çeşme Şubesi Başkan

DEK Oturum Başkanlığına

Kurultayımızın başarılı geçmesini diler, başarılar dilerim.

MUHİTTİN SÜMBÜL
TÖB-DER Elbistan Şubesi Başkan

D. E. K. Başkanlığına
Bulvar Düşün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Demokrasi mücadelemize, Türkiye'nin eğitim ve öğretim sorunlarına, eğitim emekçilerinin ekonomik ve özlük haklarının kazanımına güç katacağı inancıyla Demokratik Eğitim Kurultayımıza başarılar dileriz.

SÖNMEZ YILMAZ
TÖB-DER Trabzon Şubesi Başkanı

DEK Başkanlığına

Bulvar Düşün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Millî Eğitim Bütçesi komisyonunda görüşülürken, ortaöğretimde ekders ücretleri artırılmış, ancak ilkökul öğretmenlerinin durumlarına ilişkin hiç bir değişiklik getirilmemiştir. Durumun kurultaydaki üyelerin bilgilerine sunulmasını rica ederiz, gerekli girişimlerde bulunacağı umuduyla çalışmalarınızda başarılar dileriz.

KENANAKINCI
TÖB-DER Keşan Şubesi Yönetim Kurulu Bşk.

Sayın Gültekin Gazioğlu
TÖB-DER Genel Başkanı
ANKARA

Demokratik Eğitim Kurultayı'nızı başarı dileklerle kutlarım. Gündeminize, öğretmenlerin disiplin cezalarının affının alınmasını ve bu uğurda ısrarlı girişimlerde bulunulmasını rica ederim.

KEMAL TORYUN
Bir Grup Öğretmen Adına

TOB-DER Genel Merkezi

G. M. Kemal Bulvarı, Saray Apt. No. 14/1
Demirtepe — ANKARA

Ülkemizin bozuk emperyalist eğitiminden kurtulmasını, halkımız yararına alacağınız, demokratik devrimci kurultayımıza Gölbaşı Şubesi olarak başarılar dileriz.

ALİ DORUK
TÖB-DER Gölbaşı Şubesi Adına

Demokratik Eğitim Kurultayı

Oturum Başkanlığına
ANKARA

Türkiye eğitim emekçilerinin biricik ekonomik — demokratik mücadele örgütü TÖB-DER'in düzenlediği Demokratik Eğitim Kurultayı'nın, halklarımızın emperyalizme, faşizme, sömürgeciliğe ve feodal gericiliğe karşı verdikleri mücadeleye olumlu bir katkı olması dileğiyle, zulme, sömürüye, baskıya, ırkçılığa, asimilasyona ve her türlü gericiUğe karşı yığıtçe mücadele veren Türkiye eğitim emekçilerini saygıyla selâmlar, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

TÖB-DER Bitlis Şubesi Başkan, TÖB-DER Tatvan Şubesi Bşk.
TÖB-DER Şile Şubesi Bşk.

Bulvar Dügün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Mücadelemizin yakın hedefi olan eğitimin demokratikleştirilmesi sorununu işçi sınıfı bilimi ışığında eleştirecek, öneriler getirecek ve demokratik öğretmen hareketinde ileri bir aşama olacaktır. DEK çalışmalarına başarılar dileriz.

METİN ÖZARICI
TÖB-DER Bafra Şube Yönetim Kurulu Başkanı

Bulvar Dügün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

İşçi sınıfının bilimi ışığında bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme yolunda, eğitimin demokratikleştirilmesi için kurultayınıza başarılar dileriz.

Fethiye TÖB-DER Şubesi

TÖB-DER DEK. Sayın Başkanlığına

Bulvar Dügün Salonu, G. M. Kemal Bulvarı
Emlak Kredi Bankası yanı 101/A
Maltepe — ANKARA

Yapmakta olduğunuz eğitim kurultayının süregelen ve emperyalist, tekelci kapitalist sınıfın egemenliğini başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm çabşanların sömürülmesini sağlayan, bireyci, ezberci, tüketici, ırkçı, şoven ve özümlemeci eğitim düzeni yerine, ulusların ve dillerin tam eşitliğine dayanan, üretici ve emekçi halkımız ile sınıfsız, sömürsüz bir dünyadan ve barıştan yana ileri demokratik bir eğitim düzeninin oluşturulmasında büyük katkıları bulunacağı inancındayız. Bu inançla kurultay üyelerine başarı dileklerimizle saygılarımızın iletilmesini dileriz.

DR. MUSTAFA ALTINTAŞ
TÖB-DER Muğla Şube Başkanı

TÖB-DER Demokratik Eğitim Kurultayına

Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 14/1
Demirtepe — ANKARA

Değerli Arkadaşlar,

4-11 Şubat 1978 tarihleri örgütünüz öncülüğünde düzenlenmiş olan «Demokratik Eğitim Kurultayı» Türkiye'nin emekçi halk... açısından önemli demokra-

tik bir kazanmadır. Türkiye'de eğitim gerek öz gerek biçim yönünden 1923 den bu yana antidemokratik bir niteliktedir. Türkiye'deki egemen sınıflar bilimi sadece kendi çıkarları doğrultusunda kullanmış, kitleleri yanlış değerlerle şartlandırmış ve her halkın kendi dilinde eğitim yapması olanağını da tanımamıştır. Türkiye'de yaşayan ve anadili Türkçe olmayanlara kendi dilini eğitim aracı olarak kullanma imkanı vermiyen bir eğitim sistemi yalnız antidemokratik değil aynı zamanda çağımızda tüm ilerici insanlığın lanetlediği gibi ırkçı ve şovendir. Tüm uluslararası antlaşmaların sürekli çiğnendiği ülkemizde, Türkiye'deki eğitimin ırkçı şoven karakterini ve antidemokratik yönünü sürekli olarak çekinmeden dile getirmek, «eğitimin demokratikleştirilmesi sorununu işçi sınıfı bilimi ışığında incelemek» tüm ilericilerin ve demokratların görevidir.

Kurultayınıza bu yolda sürdürdüğü çalışmalarda başarılar diler, kurultaya katılan tüm delege ve konukları dostça selamlarız. Halkımıza onur verici çalışmaları ve örnek tavrıyla büyük güvence veren FİSE'nin yiğit savaşçısı TÖB-DER'e selâm.

AKSA

